

І чужому навчається,
Свого не чурайтесь...

Т. ШВЕЧЕНКО

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редакция і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
424-0237
434-0807
УНСотел: 435-8740
Тел. з Нью Йорку:
Барклі 7-4125
УНСотел: Барклі 7-5337

РІК LXXIV. Ч. 13. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК, ВІВТОРОК, 24-го СІЧНЯ 1967 ЦЕНТІВ 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, JANUARY 24, 1967 No. 13. VOL. LXXIV.

СВІТОВИЙ КОНГРЕС ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ БУДЕ 16-19 ЛИСТ. 1967 В НЬО ЙОРКУ

— ОСТАННІ ВІСТІ —

Понеділок, 23-го січня, 1967

В АМЕРИЦІ

ПРИХИЛЬНИКИ НІКСОНА ВИСУВАЮТЬ ЙОГО на республіканського кандидата на президента в 1968 році. Колишній секретар внутрішніх справ за президента Айзенгавера Фред Сітон з Небраски вислав листи до республіканських провідників в Нью-Орліні, Луїзіані, які вирішують різні партійні справи, і просив їх взяти до уваги кандидатуру Ніксона. Одночасно Радіо Станція Колумбія Систем перевела опитування між членами Крайового Комітету і ствердила, що число голосів в користь Ніксона виносить як 3 до 2. Ніксона підтримує і колишній губернатор із Коннектикута Джон Дейвіс Ладж, який домагався кандидатури для Ніксона.

ЕКСПЛЮЗІЯ САТУРНА С-4В може спричинити те, що треба буде відкласти космічну програму лету до Місяця. Ракета Сатурн експлуатувалася 20-го січня під час проб, бо вона мала викинути космічний корабель із астронавтами згідно з програмою Аполло. Ракета Сатурн, 59 ступів довжини, важила 200,000 фунтів. Експлузія насталася 10 мінут перед запаленням ракети. Поки що не знати, на як довго спіниться ціла програма Аполло, яка і так вже є 4 місяці спізнена з початковими передбаченнями. Треба б кілька днів, щоб можна було встановити, наскільки спізниться ціла програма Аполло, що мала бути здійснена в 1969 році.

ДИФЕНБЕКЕР ДОМАГАЄТЬСЯ, щоб Консервативна Партія вибрала собі провідника. 71-річний колишній канадський прем'єр вів до перемоги свою партію Прогресивної Консервативної і здобув велику перемогу над лібералами в 1957 році, але в 1963 році Ліберальна Партія Лестера Б. Пірсона здобула найбільше число голосів, бо аж 130 на всіх 265, і досі уряд, хоч не має більшості. Дифенбейкер заявив, що дехто може уважати його вимогу швидкого вибору партійного голови за те, що він хоче зрестися проводу, але це не так. Дифенбейкер сказав: "Це не є моя лебедина пісня. Хто так гадає, той мене не знає." Між можливими кандидатами на голову називають і українця Михайла Старра.

ПАМІ ДЖАН Ф. КЕННEDИ ПРОСИЛА Федеральний Уряд від 1-го липня 1967 р. не виплачувати їй із державних фондів \$ 30,000 річно на ведення канцелярії, бо праця в її біжирі в Нью-Йорку так зменшилася, що вона змушена її продовжувати власними фондами. Минулого року пані Кеннеді просила Уряд зменшити фонди на її канцелярію з 50,000 дол. річно до 30,000 дол., бо щораз менше листів приходило до бюро. Після вбивства президента Кеннеді Конгрес схвалив закон про фонди на канцелярію для пані Кеннеді, про охорону її та її дітей агентами секретної служби та про звільнення від оплати її кореспонденції.

У СВІТІ

У ПІВДЕННІЙ КОРЕЇ, В М. ПАНМУНЖОМ, члени військової Комісії Перемир'я — з одного боку Команда ОН, а з другого представники Північної Кореї — взаємно обвинувачують в інциденті, що стався в Японському морі в минулий четвер: тоді бережкова артилерія комуністичної Кореї обстріляла і потопила патрульний корабель Південної Кореї, що виконував звичайну службу та був на відстані більше, ніж 5 миль, від берега. Керівник Комісії Перемир'я ОН, генерал-майор американської армії Річард Сікоделла назвав той випадок "наперед обдуманим агресивним актом" і одним з найважчих порушень перемир'я з боку комуністів. Північні корейці продовжують твердити, що той корабель першим почав обстріл побережжя і, мовляв, тоді його було затоплено. Сеул наказав своїм кораблям у Японському морі бути в стані військової готовності.

ІЗ ЗАЯВИ ГЛОВНОКОМАНДУВАЧА АМЕРИКАНСЬКИМИ ПОВІТРЯНИМИ СИЛАМИ у Південному В'єтнамі, генерал-лейтенант Вільям Мам'єр у суботу в Сайгоні, Північний В'єтнам вже відновив свої повітряні сили, зокрема літаки-винищувачі советської конструкції, типу "МІГ-21" — після великих втрат, завданих на початку цього місяця американськими літаками. На підставі даних розвідки, Північний В'єтнам має тепер від 1 до 20 літаків такого типу — найкращих у їхніх повітряних силах. "Щоб вибити їх з повітряного простору, треба вибити їх на землі", — сказав генерал, однак, не згадував нічого про те, що американськими пілотами заборонено бомбардувати аеродроми з "МІГ-ами" поблизу Ганюна, на які тепер прибуло поповнення.

МОСКОВСЬКА "ПРАВДА" ЗНОВУ ГОСТРО ВИСТУПИЛА ПРОТИ Мао Тсе-тунга і його "кліки", заявляючи, 20 січня, що вони здають "серйозного удару" міжнародній комуністичній єдності. Ця заява органу ЦК КПРС спала з переубаченням у Польщі советських лідерів: А. Косігіна, Л. Брежнєва і Н. Подгорного, які мали дводенні таємні наради з провідником польської компартії В. Гомулкою, як припускає "Нью Йорк Таймс" від 21 січня, а справді Китаю, необхідності скликати світову комуністичну нараду та міжлихв шляхів для припинення війни у В'єтнамі". А головний орган советського міністерства оборони "Красная звезда" минулої п'ятниці повідомив про виступ маршала Ніколая Крилова, головнокомандувача ракетними силами, у Трансбайкальській військової округі — поблизу Монголії і кордону з комуністичним Китаєм.

МАЛЕНЬКА ПОРТУГАЛЬСЬКА КОЛОНІЯ МАКАО ДАЛІ ПЕРЕБУВАЄ під тиском велетня-сусіда комуністичного Китаю, і португальські громадяни поволі покидають територію. Минулого місяця в Макао відбулися заворушення місцевих китайських комуністів, під час яких було вбито 8 китайців. Португальська влада, після того нападу наоту на урядові будинки, багато в чому поступилася вимогам китайських комуністів, але категорично відмовилася визнати себе винною і прохати пробащення за вбитих і поранених під час неспокою, викликаних самими комуністами. Останніми днями китайські патрульні човни, з гарматами напалого, демонстративно кружляють поблизу колонії Макао, в якій живе до 250 тисяч людей китайського походження, а між ними яких 70 000 втікачів з комуністичного Китаю. Макао належить Португалії вже понад 400 років.

ПАН-АМЕРИКАНСЬКА УКРАЇНСЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ ВІДБУЛА СЕСІЮ. СХВАЛИЛА ПРАЦЮ ПІДГОТОВНОГО КОМІТЕТУ, ПРОГОЛОСИЛА МАНІФЕСТ ПРО СКЛИКАННЯ СКВУ

Нью Йорк. — На передодні цього річчя святкувань роковин вікопомного 22-го січня, минулої п'ятниці і суботи 20 і 21-го січня, тут у приміщеннях готелю Гілтона відбулася восьма з черги сесія Пан-Американської Української Конференції, що репрезентує центральні крайові установи українців країн Західної Гемісфери та яка перебрала ініціативу для скликання і переведення запланованого вже перед роками Світового Конгресу Вільних Українців і для цієї мети створила окремий Підготовчий Комітет для СКВУ, наради якого попередили остаточні рішення сесії ПАУК. В результаті цих нарад і сесії схвалено пророблену доі працю Підготовчого Комітету та вчорашнє проголошено Манифест про скликання Світового Конгресу Вільних Українців, що має відбутися в Нью Йорку в готелі Гілтона в четвер, п'ятницю і суботу та неділю 16-19 листопада цього року, отже майже щодня у 50-річчя проголошення Третім Універсалом Української Центральної Ради Української Народної Республіки 29-го листопада 1917-го року. В сесії ПАУК та нарадах Підготовчого Комітету, що складається із двох комісій: Програмової з оцінок у Вінніпегу та Організаційної з оцінок в Нью Йорку, взяли участь: о. прелат д-р Василь Кушнір, що є президентом ПАУК і Комітету Українців Канади та о. о. чолосе Програмової Комісії, ред. Іван Сирник, дир. Іван Іванчук, п. Микола Плавчук та д-р Ярослав Кальба, усі з Канади, і п. Йосип Лисогір — віце-президент ПАУК і екзекутивний віце-президент УККА та голова Організації Коїсії, пані Олена Лотоцька, д-р Володимир Гала, д-р Матвій Стахів, ред. Ігнат Вільницький, д-р Володимир Душник і ред. Антін Драган ЗДА та д-р Володимир Михайлів, який репрезентує українців Бразилії, і проф. Віктор Приходько, репрезентуючи українців Венесуели. В нарадах взяли участь також мр. Іван Базарко, член Екзекутива і директор канцелярії УККА. Народи відкрив молитвою о. прелат Кушнір та описав йому, на перемир'ю з п. Лисогіром проводив. Після формального відкриття сесії ПАУК, почалися наради Підготовчого комітету для СКВУ, на яких прочитано, проведено і схвалено проєкти дальших звернень і закликів СКВУ. Досі схвалено, крім проголошеного вже Манифесту про скликання СКВУ, проєкти основних резолюцій, звернень до українського народу в Україні і до українців у вільному світі та приготувалися проєкти звернень до Об'єднаних Націй і урядів вільних країн світу. Всі ці матеріали мають бути ще узгоднені із усіма передбаченими учасниками

СКВУ та описля переложені з української мови, що буде мовою Конгресу, на мови: англійську, французьку, німецьку і іспанську. Крім закликів, до ОН і урядів вільних країн буде приготовано ще відповідне інформативне меморандум, проєкт якого доручено приготувати д-рові Вол. Душникові. Важливим завданням на найближчу мету буде встановити список передбачених учасників Конгресу, що їх рекомендуватимуть крайові репрезентативи українців. На Конгресі передбачено три головні доповіді: "Сучасний стан на рідних землях і способи нашої допомоги визвольній боротьбі українського народу" — доповідь з Європи; "Концепція нашої політики в житті наших країн" — доповідь із ЗДА та "Українці в країнах свого поселення" — доповідь з Канади. Під час нарад багато уваги віддано справі золотих унів або заплянованих світових з'їздів чи конференцій українських молодечих, виховних, жіночих, наукових та станових організацій і установ. Рішено, що всі ці з'їзди можуть відбуватися в рамках СКВУ, якщо приймуть його платформу. Проте, ці з'їзди могли б відбутися тільки перед, а не під час самого СКВУ. Всі ці рішення і постанови будуть своєчасно проголошені в офіційних повідомленнях ПАУК та Підготовчого Комітету для СКВУ.

Одну з найбільш суперечливих проблем під час нарад, якщо не єдиною, була справа місця відбуття СКВУ, бо Програмова Комісія (а не Організаційна, як це помилою подано в "Свободі" з 19-го січня) вимагала перевірки устійного вже попереднього рішення в цій справі та пропонує на місце СКВУ столицю Канади, Оттаву. Організаційна Комісія стояла на становищі, що не зайшло нічого такого, що вимагало б перевірки і зміни цього попереднього рішення його остаточно, після дальшої вимини думок і аргументів, затвердила сесія ПАУК, на закінчення якої, в суботу полуполудні, президент ПАУК о. прелат Василь Кушнір звернувшись голосом прочитав текст Манифесту про скликання СКВУ, що його прийняли вислухали стоячи. Після прочитання Манифесту відповідало український національний гимн "Ще не вмерла України" та формально закінчено восьмою сесією ПАУК, на частині нарад якої були прийняті та прислуховувалися нарадам голови деяких центральних українських організацій в ЗДА, між ними голова ОДВУ проф. д-р Богдан Гнатюк, голова ООЧСУ мр. Іван Винник, голова Крайової Платової Старшини і голова Головної Платової Булави Юрій Ференцевич, голова Спілки Української Молоді Америки мр. Євген Гановський та інші.

Радіо комуністичного Китаю повідомило про неспокій в провінції Кіангсі

Гонг Конг. — Як повідомляло в неділю радіо з міста Нанчанг — столиці провінції Кіангсі, — там виникли серйозні заворушення. Тим часом, у Пекіні, в органі комуністичної партії "Жемін Жи Бао" надруковано заклики до щетнішого об'єднання доволі ла Мао Тсе-тунга, для боротьби проти "контрреволюційного союзу". Адепрети Мао та його головного помічника Лі Пяо, який минулого року кинув гасло про "культурну революцію" для тій провінції.

МАНІФЕСТ

ПАНАМЕРИКАНСЬКОЇ УКРАЇНСЬКОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ ПРО СКЛИКАННЯ СВІТОВОГО КОНГРЕСУ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ

Боже Провидіння, покерувало долею українського народу так, що мільйони його дочок і синів живуть нині поза Україною. Задивлені в гідні приміри своїх попередників, докладаємо всіх зусиль, щоб зберегти нашу національну ідентичність. Свідомі ми того, що наша доля нерозривно пов'язана з долею українського народу, а духовна єдність з материком — це джерело нашої духовної сили, це наш моральний обов'язок.

Ми затривожені всім тим, що діється на Батьківщині: Україна поневолена в тенетах московсько-комуністичного імперіалізму. Майже пів століття триває політичне поневолення і економічний визиск нашого народу новим червоним московським окупантом. До того долучається тепер наступ на духа українського народу у формі посиленої русифікації та нищення культурних скарбів української нації.

Жорстокий наступ ворога на життя і духа української нації скріплює нашу віру в українську правду.

Виконуючи постанови Конгресів українського організованого суспільства у різних країнах вільного світу, Панамериканська Українська Конференція, провівши підготовчу працю, скликає на четвер, п'ятницю, суботу і неділю листопада 16, 17, 18 і 19-го Року Божого 1967-го в місті Нью Йорку, осідку Організації Об'єднаних Націй,

СВІТОВИЙ КОНГРЕС ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ

1. Задokumentувати перед світом непохитну волю українського народу боротися за віднову своєї суверенної соборної держави.
2. Заманіфестувати солідарність української спільноти у вільному світі з визвольною боротьбою українського народу і готовістю допомогти йому засобами, які є до нашого розпорядження.
3. Об'єднати всі сили українців, громадян їх мешканців країн вільного світу для близької співпраці між собою.
4. Устійнити шлях для скріплення та всесторонньої розбудови всіх ділянок життя української спільноти у вільному світі.

До участі в Світовому Конгресі Вільних Українців запрошуємо

Ієрархів Українських Церков
Представників Центральних Репрезентацій та крайових громадських організацій, церковно-релігійних та наукових установ, жіночих, молодечих, студентських, ветеранських, господарсько-фінансових, культурно-мистецьких та професійних і станових об'єднань українського суспільства.

Як гості Світового Конгресу Вільних Українців, будуть запрошені визначні діячі українського політичного життя, представники урядів призначних країн, парламентаристи країн нашого поселення та наші співгромадяни, які з симпатіями відносяться до українського народу в Україні та української спільноти у вільному світі.

Ми глибоко переконані, що на наш заклик позитивно відгукнуться все організоване українство у країнах вільного світу. Ми віримо, що всі запрошені організації і інституції подбають про масову участь їхніх делегацій у Світовому Конгресі Вільних Українців. Ми віримо, що не буде жадної місцевості в яких діють українські парохії чи організації, які б не подбали про вміле зібрання фінансових засобів потрібних для успішного переведення Світового Конгресу Вільних Українців. Ми віримо, що вся вільна українська преса займеться популяризацією завдань і цілей Світового Конгресу Вільних Українців, а все це буде виявом солідарності та громадської зрілості нашої спільноти.

Українці! Ми скликаємо цей Конгрес саме в році, коли минає пів століття від початку великої української національної революції ХХ століття, та створення вільної держави українського народу — Української Народної Республіки.

День проголошення нашого Манифесту — це день коли ми відзначаємо світлі акти суверенності і соборності Української Держави. І хоч вона впала жертвою воєнної агресії комуністичної Росії — то воля українського народу, бути сувереном своєї землі — дотепер незламна.

Хай же наш перший Світовий Конгрес Вільних Українців стане нагодою здобути ширший круг приятелів української визвольної справи.

Хай же він страє совістю тих, які живуть вільно і остерігає їх, що окупант України, — Москва — є ворог цілого вільного світу.

Хай він докаже що Москва невинно і систематично приготувала агресію проти вільного світу, захитусь основи тривалого миру в світі.

Хай же перший Світовий Конгрес Вільних Українців донесе до наших рідних в Україні радісну вістку, що об'єднана і організована українська спільнота у вільному світі, скріплює свої сили і докладає всіх зусиль, щоб приспівити день визволення українського народу та відновлення його Суверенної Соборної Української Держави.

ПАНАМЕРИКАНСЬКА УКРАЇНСЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ

Нью Йорк, 22 січня 1967 р.

УКРАЇНСЬКІ ГРОМАДИ В ЗДА, КАНАДІ ТА ІНШИХ ВІЛЬНИХ КРАЇНАХ СВІТУ ВРОЧИСТО ВІДЗНАЧИЛИ РОКОВИНИ 22-ГО СІЧНЯ

Нью Йорк. — Минулої суботи і неділі, 21 і 22-го листопада, численні українські громади в ЗДА, Канаді та інших країнах вільного світу вчорашнє відзначили роковини 22-го січня, влаштувавши з цієї нагоди відповідні акції: демонії і концерти та манифестації. Губернатори поодиноких стейтів та посадики багатьох міст ЗДА проголосили 22-го січня "Днем Української Незалежності", а на стейтових капітолах та ратушах міст повішали, побіч американських, українські національні прапори. Цього тижня з нагоди роковин 22-го січня сесії обидвох Палат Конгресу ЗДА будуть започатковані молитвами, що їх проведуть українські католицький і православний священники в наміренні українського народу та його волі.

Українська Громада Нью Йорку відзначила Академією Роковини 22-го Січня

Нью Йорк. — Комітет Об'єднаних Американсько-Українських Організацій Великого Нью Йорку, Метрополітальний Відділ УККА в неділю 22-го січня влаштував в залі Фешен Інституту Свято Самостійності і Соборності для відзначення 49 роковин проголошення Державної Самостійності України і 48-ох Роковин Соборності Українських Земель. Програму започатковано відігранням на фортеп'яні американського гимну (виконала пані К. Чічка - Андрієнко) та українського гимну, який відспівав хор "Думка". Відкрив Академію адв. Р. Гутлієв, голова Комітету Об'єднаних Американсько-Українських Організацій Нью Йорку. Проклямації про Український День в стейті і в місті Нью Йорк відчитав адв. В. Стек, почесний голова Американського Леґіону. Впр. о. монсеньйор І. Балкунас, президент Конференції Американців Середньої - Східної Європи-національного гимну. Відкрив свято відповідним словом голова Відділу УККА п. І. Цюлько, а святкову промову виголосив д-р М. Чирівський. Мистецьку програму викопили декламації учнів Рідної Школи Наталки Гавур і Зоряни Галібей та виступ хору церкви св. Ів. Христителя з Ньюарку під диригентурою М. Добша і фортеп'яновому супроводі Марти Цибик. Сольові партії викопили Зеновія Бундзяк та мр. Осип Стецуря. Свято, що цим разом почалося точно, як заповідано о год. 4-й пополудні, закінчено співом "Не пора".

В Джерзі Сіті відбулося Свято Української Державності

Джерзі Сіті. — Місцева Українська Громада відзначила роковини 22-го січня окремим Святом Української Державності, що його влаштував місцевий Відділ УККА в неділю, 22-го січня, в заповнений громадянами залі Українського Народного Дому. Свято-концерт попередив вчорашнє виставлення українського національного прапору на ратуші міста і торжественні Служби Божі в українських церквах. Свято-концерт започатковано співом американського гимну у виконанні В. Гелі та співом українського національного гимну. Відкрив свято відповідним словом голова Відділу УККА п. І. Цюлько, а святкову промову виголосив д-р М. Чирівський. Мистецьку програму викопили декламації учнів Рідної Школи Наталки Гавур і Зоряни Галібей та виступ хору церкви св. Ів. Христителя з Ньюарку під диригентурою М. Добша і фортеп'яновому супроводі Марти Цибик. Сольові партії викопили Зеновія Бундзяк та мр. Осип Стецуря. Свято, що цим разом почалося точно, як заповідано о год. 4-й пополудні, закінчено співом "Не пора".

В Торонті відбудеться 14-ий Крайовий З'їзд Спілки Української Молоді Канади

Торонто. — У дні 3-5 лютого ц. р. відбудеться тут в "Українському Домі" привул. Крісті 4, 83 XIV Крайовий З'їзд Спілки Української Молоді Канади. У п'ятницю, 3 лютого о год. 8 вечором зплинано зустріч делегатів і передз'їздові наради. Перший день нарад З'їзду, у суботу 4 лютого, починається о год. 8.30 рано.

Футболісти "Чорноморської Січі" перемогли у півфіналі стейту

Ньюарк, 22-го січня. — У футбольних змаганнях півфіналу стейту в грі за Чашу ЗДА дружина "Чорноморської Січі" здобула перемогу 4:2 над суперниками "Скаге Америкен" з Карні, Н. Дж. Ворота для "Чорноморської Січі" стріляли: Чайка 3 і Цюрт 1. Після цієї виграної футболісти "Ч. Січі" ввійшли до фіналу стейту в грі за Чашу ЗДА, в якому їх суперником буде дружина "Романа" з Петерсону, Н. Дж. Минулої п'ятниці січовики здобули вже третю перемогу у сімковому футбольному турнірі фірми Шейфера. Сімкова "Чорноморська Січ" виграла з рахунком 4:1 зустріч із Пасейк С.Ф. і займає тепер перше місце в показнику гор цього турніру.

СВОБОДА

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1103 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918

Subscription Rates: One year \$12.00; six months \$6.25; three months \$3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year \$14.00; six months \$7.50; three months \$4.00. For U.N.A. members monthly \$5.00

Address: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

Республіканська опозиція

У відповідь на звернення Президента Про Стан Унії з 10 січня ц. р. лідери Республіканської партії в Конгресі, голова республіканської меншості в Палаті Репрезентантів Джералд Р. Форд і голова такої ж меншості в Сенаті Еверетт МекКінлі Дірксен, проголосили 20 січня ц. р. у пресі власне звернення Про Стан Унії. Вони з'ясовують у ньому характер республіканської опозиції та її програму: в чому вона погджається з Президентом, що заперечує і чого вимагає у 90-му Конгресі. Зверстає увагу, спокійний тон і конструктивний підхід цієї республіканської заяви. Поминаючи деякі нечисленні іронічні чи саркастичні звороги, як, наприклад, зазначення Урядом, що він пред'являє бюджетні "неясні, маніпуляційні і викрутки", або що в справах В'єтнаму, "замало давати проповіді чайними ложечками", назагал все це республіканське звернення наскрізь ділове, хоч, звичайно, дискусійне.

Коли конгресмен Дж. Форд заявив, що "республіканці хочуть дати провід динамічному, конструктивному центрові в Конгресі", а сен. Е. Дірксен підкреслює, що "ми є лояльною опозицією, з наголосом на слові лояльною", — то вони, очевидно, хотіли заздалегідь протидіяти закидам демократів, що його звичайно робиться кожній опозиції. По суті, найважливіший закид республіканської опозиції в Конгресі, що Президент хоче здійснювати програму "гармат і масла", в той самий час вести війну у В'єтнамі і водночас реалізувати амбітні плани перетворення Америки вже за існуючої генерації у справжній рай. І Форд, і Дірксен не залишили сумніву, що республіканці в 90-му Конгресі будуть підтримувати всі вимоги Уряду, що стосуються безпеки країни, зате "програми далішої черговості, хоч які вони припадуть, треба відкласти".

Республіканці у 90-му, як і в попередньому Конгресі, в принципі за В'єтнамську політику Президента. Але вони критикували спосіб ведення тамешної війни, і тепер між рядками заяви сенатора Дірксена можна вичитати, що вони будуть протиставити однакові американські стратегії у В'єтнамі, яка зволікає війну, як також таким мировим переговорами, які дали б політичну перемогу комуністам. Республіканці ставлять також критично до політики Уряду супроти комуністичного Союзу Європи, до його законно-торговельної політики та політики на Середньому Сході. З цих промов обох республіканських лідерів у Конгресі можна припускати, що здійснюється новорічні передбачення, що Президент матиме з 90-им Конгресом у внутрішніх і закордонно-політичних справах куди більші труднощі, ніж мав їх з 89-им Конгресом.

Антиамериканська пропаганда

Американський уряд, провадячи політику мирної коекзистенції, "прокладання мостів" та поширення культурних зв'язків як обміну з СССР і його сателітами, — супроти дотримувалась зобов'язань, що випливають з такої політики. Достить послухати першу — ліпшу програму для закордонно-радіофонії з Вашингтону, щоб переконалися, як скрупульозно уникається всього, що можна було б назвати критикою чи "втручанням у внутрішні справи"...

Але достить включити радіоприймач, щоб почути московське радіопередавання англійською мовою, в якому не лише вихваляється комунізм, а й кидається прокляття на адресу "американського імперіалізму", в першу чергу за спротив комуністам у В'єтнамі, за "імперіалістичні інтриги" супроти Куби, за "втручання у внутрішні справи" країн Латинської Америки тощо.

Однак, більшовицький "радіоекспорт" залишається далеко позаду тієї антиамериканської пропаганди, яку беззастановно провадять в самому СССР засоби преси, кіно, театру, телебачення. День-у-день центральна московська преса, а за нею і підголоски по республіках СССР підносять читачам брудні помий вигадок і наклепів на Америку, на американський спосіб життя, на американські вольності. "Янки в лямі", — зветься стаття в журналі "Україна" ч. 50, з таким підписом від фотознімки пологоного пораненого американського воїна: "Ось він, морський піхотинець армії США, в джунглях Південного В'єтнаму. Як видно, не солодко окупантам"... У київському "Перці" ч. 23 на всю сторінку зображено кістку у шоломі з написом: "Війна". Кістка несе до банку на Волл-стріт торбу грошей "капіталістів", мовляв, Америка заробляє на в'єтнамській війні. Таким прикладам — немає кінця.

Але якщо офіційний курс Вашингтону спрямований на омивання гострих кутів у відносинах з Москвою, то ми, як американські громадяни, даючи про добро Америки, повинні всіма і всіма способами ширити між американським народом правду про совєтсько-імперських "співисувальників": книжками, брошурами, листівками, виступами в пресі і навіть у звичайних розмовах із звичайними людьми.

РЕЗОЛЮЦІЇ

СТВЕРДЖЕННЯ І ПОСТАНОВИ ДЕВ'ЯТОГО КОНГРЕСУ АМЕРИКАНСЬКИХ УКРАЇНЦІВ, ЩО ВІДБУВСЯ В НЬО ЙОРКУ 7-9 ЖОВТНЯ 1966 РОКУ

3. З уваги на таку похмуру підсоветську дійсність, українська вільна наука існує тільки в країнах поселення українських давніх і нових емігрантів поза територією України у вільних країнах світу, зокрема в З'єднаних Державах.

4. Політика американських українців у користь поневоленої України мусить спиратися на вільній науці: яка з найбільш авторитетним і найбільш для американського політичного світу та широких код американського громадянства переконливим джерелом і пропагатором правди про Україну: її історію, її право на самостійне народоправне державне життя, її культуру її тісне пов'язання з християнством та всіма свободоблющими традиціями світу.

5. Щоб досягнути якнайкращі успіхи в користь американсько-української вільної політики, потрібний одностайний фронт українських науковців, із спільним плануванням і спільними творчими діями. Тому організоване в Українському Конгресовому Комітеті американсько-українське громадянство повинно вжити свого морального впливу і всіх конкретних заходів у користь з'єднання українських наукових установ та проти розпорошення наших наукових сил і праці.

Д-р Михайло Данилюк

КОЖНОГО 23-ГО СІЧНЯ...

Як проминають уже святкування державності і соборності обох 22-х січня — приходить сирій, іноді монотонний, безгостинний і позастрашний 23-й день січня, а за ним дні люті, безрезня, квітня... Вони не завжди бувають цікаві, ці сирі дні праці, хібащо зраплатяться якісь громадські збори або, чого доброго, якийсь конгрес. Іноді церковна справа піднесе, оживить думу, часами перестасмо поліхати, як то інакше вичає так багато своєї культури, що до зарізу хочемо нею обмінятися.

А 22-го січня — це день, так би мовити, символіки. І підсумків. Це якраз у той день на святкових академіях ми декляємо урочисто про перші української державності, засади ніким не зламаної соборності. Згадуємо героїську славу своїх батьків, усі легальні права українського народу на державність, говоримо про те, що потрібно робити, щоб допомогти йому, зокрема говоримо, що саме має зробити суспільство і наші парадії, партії, іншої волості. Лише якось забуваємо згадати — що самі ми зробили від 23-го січня минулого року починаючи до цього 22-го.

Це ж і з ім'ям акту 22-го січня ми живемо в нашій громаді, на наших політичних платформах, у наших установах. І в ім'я цієї державності, про яку декляємо на академіях, плануємо свої дії, працю, намагання. І нема такої думки або заходів, які б не базувалися якраз на "добрих українських справах" взагалі, а на ідеї державності 22-го січня зокрема. Ми ж політична еміграція, а як же!

І ні в яке інше ім'я, як в ім'я державності і соборності, ми різніми заходами системами "шури-мури" затримували Державний Центр УНР в екзилі в обмеженій кількості рук, які на це мають легальну традицію. З цим же, мабуть, ім'ям державності говоримо про УС-СР, як "також державу" або, прибираючи позу новітньої еміграційного Енея, витанцюємо на зустрічах не тільки з дітьми культури, а також із політурками культури. Це ж і з цим самим ім'ям соборності 22-го січня, методикою "гокус-покус", перебираємо УККА руками обмеженої групи людей, а для урочистості державності 22-го січня починаємо помаленьку говорити про державу і в червні... Для хвали славних січня думасмо, що кого не перекинуть на Світовому Конгресі і хто, нарешті, покаже, що вони — сіль землі. Боже мій, чого тільки ми не робимо "для добра української справи", і все це з ім'ям 22-го січня...

Усе це робимо не 22-го, бо тоді, бачите, академія, і треба святкувати. Тоді братасмо, погоджуємося, єднаємо, компромісуємо. Ми починаємо все це робити аж 23-го січня, бо то вже свято, і треба "чесь робити".

Атмосфера на святі пригладу анекдотичну розмову двох громадян: — Чи буде

війна? — питає один, а другий самопевно відповідає: — Ні, не буде, але будуть битися за мир так, що й камені на камені не залишаться. Так і у нас. Чи буде знову чергове роз'єднання? Та де ж там, не буде, але будуть за об'єднання сваритися так, що в одній установі себе не пізнаватимуть.

Чи не боляче про це говорити? Безперечно, боляче і соромно. Але говорити треба, треба вже, нарешті, думати вголос.

Пригадується історія з Полісея. Незаможний селянин, працюючи у пана, часом приглядався, що пан робить. Якось сказав він своєму сусідові із здивуванням, що не розуміє, як то пан може чесати своє волосся кожного ранку. Він же жинає гребінця лише раз на рік.

Еге ж, говорити про нормальні і ненормальні речі в нашому житті лише раз на рік — треба червонити і соромитися. Говорити й думати глосно! кожного дня — це значить мати відвагу шукати виходу, мати честь напіврештати помилки і мужність захищати свої позиції. Так, як і манувати державністю та соборністю лише під час академії — це самообман і "уман" в очі іншим. Бо практичне вшановування "добра української справи" і нашої державності починається кожного 23-го січня.

Кожного 23-го січня приходить сирій і позастрашний робочий день. Але не для всіх. Хто хоче жити естрадою, а хто повним, творчим життям або хоч би шуканням його. Хто хоче пастосу на сцені, а поза нею йати жовчі, комбінації великої політики із заржавленими голками, які закускаються сусідові в печінку, а хто — полету в шуканні і чесності до себе й інших до кінця. Це — в реалізації цих самих 22-х січня.

З ім'ям 22-го січня можна працювати лише для ідеї цієї дати. І нема на це підставової ідеї, якою можна було б замінити фундамент нашого політичного існування. Ані не вживають комбінації, що прокочують нові епохи в одну, то в другу сторону. Орієнтація політичної думки поставлена в Києві Українською Народною Республікою 22-го січня раз і другий раз, і ламати її принципі це перед її повним завершенням — це національно-недонкіхотство еміграційного штапу, яке практично доводить до болючих слів Шевченка: "Доборолась Україна..."

Недавно в Україні поширився був анекдот про те, що вишійши люди ліси, які лікують усі недуги. На плічці з тими ліками був напис: "Якщо точно додержуватися, приписів, усі хвороби напевно зникнуть". А під тим написом: "Пляшки не відкривати!"

Щоб не було і в нас такого. На академіях говоримо про велич наших січня, а вишійши з академії — заплюбуємо їх ідеї і відкладаємо аж до наступної академії.

А може б зачерпувати сили з тих ідей? Починаючи з кожного 23-го січня.

Богдан Галайчук

ЛАТИНОАМЕРИКАНСЬКИЙ НАЦІОНАЛІЗМ

Буенос Айрес. — Арнольд Тойнбі — найпопулярніший історик світу — вмістив під кінець 1966 року цікаву статтю в лондонському "Обсервері".

"Недавно, — пише він, — я відвідав десять латиноамериканських країн: Мексико, Гватемалу, Панаму, Колумбію, Еквадор, Перу, Бразилію, Уругвай, Аргентину та Чиле". Провівши кілька тижнів в Аргентині, як офіційний гість міністерства закордонних справ, Тойнбі вголосив доповіді у головних університетах і провів панелі у двох католицьких, в суїтському Ель Сальвадор та у Понтифікальному. У цьому останньому творило панель 8 професорів, а між ними й Ваш конгресмент.

"Мос враження, — продовжує Тойнбі, — що відкопали ті республіки здобули незалежність, вони щораз більше віддаються одна від одної". Ствердження правдиві: той процес справді можна помітити, він спричинений еволюцією етнічної структури поодиноких країн. У період емансипації населення кожної колонії складалося з тонкої верстви білих і маси метисів та індіанців. В деяких країнах той стан зберігся досконалим: наприклад у Гондурасі й Сальвадорі є всього 2% чисто білих, у Гватемалі — 5%, в Перу — 13%, в Мексико, Еквадорі й Болівії — по 15%.

Більшість творять там мішанці (Сальвадор 92,5%, Гондурас 86%, Нікарагуа 69%, Домініканська Республіка 68%, Мексико 55%), а то й чистокровні індіанці (Гватемала 60%, Еквадор 51%, Перу 49%, Болівія 45%). Навпаки, інші країни залили сильна імміграція з Європи, зокрема з Італії й Іспанії. В Аргентині й Коста Ріко залишилося ще по кілька тисяч чистих індіанців, в Уругвайі немає їх зовсім: відсоток білого населення там вищий, ніж у ЗДА. Рівнобачно з етнічними осадом еволюційно-культурний рівень поодиноких країн (11% аналіфатів у Аргентині, 85% в Болівії). Етнічні різниці навіть утруднюють взаємне зрозуміння; поважна частина болівійського й парагвайського населення не розуміє по-іспанськи, в парагвайському Конгресі розглядали свого часу проєкт введення індіанської мови "гварані" як урядової, на місце іспанської.

Не диво, що аргентинці почували себе в Уругвайі мов у себе дома, як американці в Торонто, зате в Болівії їм нечуже турист у наскрізь чужий, екзотичний країні, очарований невідомою йому архітектурою ("індіанське барокко" в Болівії та Перу), фольклором та іншими проявами місцевої культури.

Що стосується диверсифікація колишніх провінцій іспанської колоніальної імперії з вислідом природної історичної еволюції — це очевидна річ. Але, наприклад, аргентинський історик, троцький Рамос записує політичний поділ Латинської Америки на конту "імперіальської" інтриги, застосування методи "діли і павуй".

вслухати панель українських науковців про актуальне питання совєтства в Америці.

11. Призначення для НТШ і УВАН (в дусі резолюції УККА).

50-РІЧЧЯ ВЕЛИКОЇ УКРАЇНСЬКОЇ РЕВОЛЮЦІЇ ТА ВІДНОВЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТІ

У зв'язку з півстоліттями Великої Української Національної Революції і відновлення української суверенної соборної державності нація національна спільнота в вільній світі і зокрема в ЗДА має обов'язок звеличити цей вільний у відповідний спосіб і в позитивний спосіб поширити в вільній світі історичну правду України серед свого молодшого покоління в українській мові і серед чужомовних суспільств світовими мовами — англійською, французькою, іспанською і німеччиною.

Тим то Дев'ятий Конгрес Американських Українців постановляє наступне:

1. Доручити Екзекутиві УККА покликати окрему комісію планування і проведення у свій час відповідних академії, доповідей, лекцій, вистав, концертів і опер в окремих українських осередках поселення в ЗДА, а також з тією самою метою серед загального американського суспільства, а завершити ювілейне відзначення великою масовою всенародною маніфестацією в Нью Йорку, осідку Об'єднаних Націй.

2. Підтвердити і зміцнити вже оповіщену постанову Екзекутиву і Ради Директорів УККА про утворення Фонду Публікації повної багатомовної збірної монографічної праці з історії Великої Української Національної Революції і відновлення української суверенної соборної держав-

ТАЄМНА ДИПЛОМАТІЯ І ГОЛОСНА ПРОПАГАНДА

Гаррісон Селсбері, один із редакторів "Нью Йорк Таймсу", писав у тому щоденнику з 8 ч. м. із столиці Північного В'єтнаму: "Східно-європейські дипломати, як також турок не-комуністів у Ганой, європейців і азійців, переконані, що коли заатаковані у В'єтнамі, війни сторони мають бути розпочаті переговорами, то вступні заходи треба вести з найбільшим тактом, тактом і повною відсутністю реклами та великих заголовків. Навіть в таких умовах — вважають вони — це не буде легкою справою з уваги на перестій усіх сторін, і з уваги на натиск на них ззовні і зсередини..."

Це твердження цілком підтримує генеральний секретар Об'єднаних Націй У Тант, який на своїй пресовій конференції 10 січня ц. р. заявив: "Мусу сказати, що деякі справи, як делікатну проблему В'єтнаму, країне трактувати якийсь час довірою. Думаю, що виявлення в невідомий час, себто передчасно, деяких ужитих заходів або переведення дій може всю справу зіпсувати..."

Цікава річ: водночас ці обидва проповідники таємної дипломатії та зберігання строгої дискреції, щоб не пошкодити шансам замирення у В'єтнамі, стали останнім часом головними і голосними пропагаторами таких тез і тверджень, які йдуть по цілком односторонній комуністичній лінії.

Редакція "Н. Й. Таймсу", як твердить газету, вислала Гаррісона Селсбері до Ганой з благословення Державного Департаменту, як журналіста з міжнародним іменем, який своїм репортажами з СССР та своїми книжками про СССР дав себе пізнати, як — делікатно кажучи — "нейтральний", що прославляв велич і осги совєтського режиму в європейській і азійській частині червоної імперії. І тому північно-в'єтнамський прем'єр Фам Ван Донг похвалив Гаррісона Селсбері: "... Розмовляю з вами тому, що ви — добросердечний американець..."

Фам Ван Донг мав за що хвалити його, бо репортажі Селсбері з Ганой, ілюстровані світлинами, проголошували світові все те, чого найбільше прагнуть тамешні комуністи: що американські літаки бомбардують мешканців дільниці Ганой і вбивають цивільних людей, — що північні в'єтнамці — тугий нарід і не заломуються під ударами, яких завдають їм американці, — що північно-в'єтнамський уряд рішучий продовжувати "визвольну" війну у Південному В'єтнамі, — що єдиний, найпростіший і найлегший шлях до замирення — це, щоб американський "агресор" припинив війну у В'єтнамі і залишив вирішення долі тієї країни самим в'єтнамцям... Очевидно, Селсбері не подас всього цього, як власні думки, власні поради, а тільки як слова авторитетних північно-в'єтнамських комуністів, і покладається на "не-комуністів" у Ганой, які думають категоріями таємного режиму. Але чого

бачимо, не тільки комуністи, але й такі поважні чинники, як генеральний секретар Об'єднаних Націй та один із найбільших американських часописів, стали — не формально, але фактично — речниками думок і бажань в'єтнамських комуністів.

Очевидно, що такі виступи підбадьорюють комуністів і закріплюють їх у переконанні, що правда по їх, комуністів, стороні, і що Америка під натиском "таких чинників мусить, скоріше чи пізніше, поступитися. Це власне трагічний парадокс, що ліберали й пафисти найбільше спричиняються до продовження війни і до побилювання числа тих людських жертв, з приводу яких вони облудно підносять крик на весь світ. Бо людських жертв, спричинених комуністичним терором і комуністичною агресією, вони не бачили і не бачать.

вности з охопленням усіх ділянок історичного життя України цієї доби від початку революції до останніх часів.

3. Дати пошук до всієї національної спільноти, щоб вона окремо від Данку на УНФонд УККА видатно жертвувала на цей Фонд Публікації Історії.

РУСИФІКАЦІЯ УКРАЇНИ

Дев'ятий Конгрес Американських Українців гостро засуджує ведену Комуністичною Партією Сов. Союзу та урядом СССР політику "злиття націй", що у практиці означає культурно-національне народоубивство поневоленої Москвою не-російських народів СССР і аборигенів їх біологічної субстанції російським народом. Переводячи послідовно цю політику в життя, російський комуністично-імперіалістичний режим:

1) планово й послідовно насаджує російській як зрусіфікований елемент на керівні становища у всіх ділянках життя в Україні та планово й систематично виселює українців поза межі України;

2) планово й систематично русифікує українське початкове, середнє та високе шкільництво, змушуючи учителів викладати в російській мові, як також насаджуючи все більше всебілю російських шкіл;

3) планово й послідовно нищить українську історичну школу, фальсифікуючи історію українського народу на користь політики обмосковлення, та свідомо нищить документи й пам'ятки української національно-державної історії;

4) планово й послідовно нищить або фальсифікує твори корифеїв української літератури й не допускає до (закінчення на стор. 7-й)

ЛІТЕРАТУРА МИСТЕЦТВО РОЗВАГА

РІК IV

СІЧЕНЬ 1967

Ч. 1/58

Іван Кедрин

РОМАНОВІ КУПЧИНСЬКОМУ В АЛЬБОМ

(Слово, виголошене на вечорі СУЖА у честь Романа Купчинського 25-го грудня 1966 р.)

Роман Купчинський

Дорогий Романо, Достойні Пані і Панове! Насправді на вечорі, присвяченому Романові Купчинському, повинен би промовляти передусім літературний критик — про Купчинського як провісника епіки і поетики, а не музиколога про нього, як про автора кількох десятків стрілецьких пісень, — і хтось із його колишніх товаришів, старшин Українських Січових Стрілців, і, врешті, хтось із журналістів, який проаналізував би творчість фейлетоніста Галактіона Чіпки, а може ще хтось із фахових мисливців, що знає Романа Купчинського, як колишнього фанатичного мисливця. Але ми на Управі Спілки Українських Журналістів вирішили, що коли б тут мала выступити така плеяда промовців, що на всі лади славословили б Романа Купчинського, то він або сяди взагалі не прийшов би, або зараз на вступі віткі би, і Борис Павлович Ржепечек, голова Клубу, та церемоніймайстер внішнього вечора Роман Криштальський мусили б негайно або підшукати зараз же іншу жертву, або хіба самим выступити в ролі співаків і музикантів.

Отож мої колеги з Управи СУЖА ухвалили, щоб єдиний «спіч» виголосив я і щоб згорі запалив Романа Купчинського, який застерігається, що не з ніяким ювілятом, та шановну публіку, що їхній терпач не буде виставлений на надто важку пробу. Зокрема мушу запевнити мого приятеля Романа, що ані мені в гадці виголосувати дитирамби в його честь.

Знаємо, що є багато-багато наших земляків, які, як суха рілля дощ, халхачно контають компліменти. Роман Купчинський, який ділив своїми знайомими на інтелігентних інтелігентів і неінтелігентних інтелігентів — настільки сам інтелігентний інтелігент, що компліменти не терпить. Сам він, син, як каже про себе — «сирота по священику», знає, що кадилиця в руках світських людей поза церквою — це дуже небезпечний інструмент, бо кадило дас найотруйливіший з усіх газів, коли його живляють в громадському житті, 15 років тому влаштувано вже в цій самій залі вечір на честь Романа Купчинського, і після того він так написав мені до Філадельфії, де я тоді жив, на листівці, яка тоді, мимходом кажучи, коштувала один цент: «Музичний реферат всім сподобався, крім мене, мої вірші нікому, разом зі мною, моя промова тільки мені, а мисливець оповідання тільки Литвиненкові (бо він ловець)».

Теперішнього вечора не влаштувають ані усеуси, ані Літературно-Мистецький Клуб. Його влаштувають українські журналісти — журналістів. Ми вшануємо в ньому того нашого колегу, який є журналістом з крові-кості, хоч не писав статей на політичні теми. Але незрівняний, як фейлетоніст, був і по нинішній день з величником принци-

літературною формою. Вони власне й були на тій межі між журналістичним і літературним, що на ній повинні стояти малі фейлетони часопису. Але й до тих своїх фейлетонів Купчинський ставився завжди по-філософськи: приходячи до редакції «Діла», витягав з кишені зім'яті два-три листки і клав мені на стіл — «Маси фейлетон». Або запитував: «Чи тобі треба сьогодні фейлетон?» А коли я йому відповідав: «Завжди треба», — здебільша із спожалінням похитував головою і стверджував: «Не знаю, чи мені вдасться щось зліпити, бо не маю гумору». А коли я йому казав: «Сьогодні йде твій фейлетон, іди зроби собі коректуру», він з-під підпалки відповідав: «Чи я варіят?»

Можливо, в нього так знав богемістична вдача, може недбалість або може просто лінивість. Але в кожному

ЗАСЛУЖЕНА ПОЧЕСТЬ. — Заступник голови СУЖА ред. А. Драган передає грамоту почесного голови Спілки Українських Журналістів Америки останньому голові Спілки Українських Письменників і Журналістів ім. Івана Франка у Львові ред. Романові Купчинському. З обох боків стоять: секретар СУЖА д-р Роман Криштальський (зліва) та голова СУЖА ред. Іван Кедрин-Рудницький.

разі — не поза. Поетерство Купчинський завжди ненавидів. І тому ні в його прозі, ні в поезії і піснях — нема ніякої пози.

Купчинський за своїми поглядами традиціоналіст, консерватист, і таким він є у своїх формах літературного вислову. Очевидно, він іде з духом часу, себто він не заскорузлий і не нападницький, але й не вибігав вперед і не ставить перед собою задач логіки, як це зазвичай роблять чимало наших прозаїків, поетів і театральців. А в отих логіколюбних найбільшою з загадок: чи автор — поет або малює, сам розуміє те, що він створює, чи свідомо глузує з своїх читачів і глядачів, прийнявши позу генія, що його профані не всім зрозуміти. Над творчістю Романа Купчинського ніхто не потребує сушити собі голову — вона прозора, чітка, приступна формою і змістом, хоч та форма висококомістична, а зміст видно у кожному, навіть двостворковому ліричному віршику і в кожній газетній фейлетоні. І коли Купчинський, мовний пурит, інколи вживав архаїзмів або галицьких локанів, то робить це свідомо: навіщо, каже, збудовувати українську мову і звукувати її межами словників, коли мову в усіх народів світу творили не філологи, а письменники і журналісти, які збагачували її новотворами, коли тільки ті новотвори були в душі рідної мови.

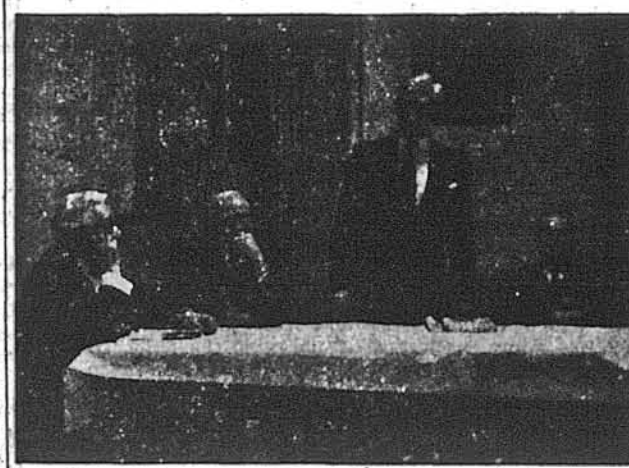
Купчинський, як письменник і журналіст не є зарозумілий. Передаючи редакторів своїм малі фейлетони в «Ділі» чи вірші в різних альманахах, він завжди додавав завагу: «Не знаю, чи це добре і чи сподобається». І він справді не образився би, коли б йому, навірши розумну причину, не прийняли суспільницький характер із

нали фейлетону до друку. Зате він дуже вразливий на пункти редакційних і мовних змін. І в редакції «Діла» ми не мали з Купчинським конфліктів тому, що там, коли на статті або фейлетоні стояв підпис відповідального і відомого автора, то дійсно тільки він за свою річ відповідав, і ніяких змін у тексті йому не роблено, хіба за згодою автора. Знаючи вразливість Галактіона Чіпки на цьому ґрунті — ніхто з нас не хотів висварюватися з будь-яку зміну, хібащо треба було звернути йому увагу на загрозу конфіскації польської цензурою, що вдалося по матеріальному інтересі видавництва.

Актуальність фейлетонів Чіпки, їх характер прозової лірики, їх оповідацький тон, погідний гумор і легка сатира, брак їй і злочи, брак пози ментора, обережність з моральними повчаннями та

ВІД РЕДАКЦІЇ

Ця сторінка літературно-мистецького додатку «Свободи» присвячена сьомій українській журналістській, останньому голові Спілки Українських Письменників і Журналістів ім. Івана Франка у Львові та колишньому голові і тепер почесному голові Спілки Українських Журналістів Америки, видатному українському письменникові і композиторові, великому майстрові слова і звуку, ред. Романові Купчинському, з нагоди вечора в його честь, що відбувся в Літературно-Мистецькому Клубі в Нью-Йорку 23-го грудня 1966 року.

Ред. Роман Купчинський промовляє наприкінці вечора — про себе і свою творчість.

Микола Понеділок

ЗНАЙОМСТВО З РОМАНІМ КУПЧИНСЬКИМ

Я познайомився з Романом Купчинським не в перших місяцях 1950 року, коли я зустрівся з маестром серед жмародерів — зовсім ні! — я запізнався з ним значно значно раніше — а саме: якраз чверть століття тому, у моєму селі, серед безбережних і до обожнення прекрасних сіл Херсонщини.

Народжувався в жаску, безталанну годину 1942 рік. Село ніби зарковане було каліністою суворістю. Віна від нашого села відступила — і тепер свавільно де-як там, для нас здавалося за тридцятьма малознайними світами. Страшніми, немовними, вона лишила нам розкопирсані уривки, пожарища, а в близькому місті — Кіровограді — табір із полоненими, де в холоді-голоді, нужді-біді гинули тисячі нашого, від крові-кості рідного, квітну.

В селі лишилися або старі, або молоді, які совісти ще не встигли із-за зеленого віку натягнути солдатську шинель.

Хоч над нами шугали із зловисним гуком бомбардувальники, а де-як за беззодом гукхали у темні ночі гармати — село мусило жити, жило.

Працювали коло хат, об'їждували сьє-такі хазяїство, а вечорами збиралися і обмірковували, радшилися, один одному свої жалі викладали — і вранці серця свої, тривогою охоплені, трохи за-колицували журливими піснями.

Ми, молоді, треба ж бо признатися, часто-густо вислухували російських пісень, яких ми знали з патефонних плит, із фільмів, радіо, які нам також ще так недавно з такою запевнятистю витискали на музичних лекціях у школі.

«Три таніста», «Катюша», «Тучі над городом встали», та інші «задушевні бойовики» ми залюбки співали, бо ж хотілося у цьому воєнному гармидері якось свою душу облігнати.

Співався нам наче й не-кеско — ніхто нам не перешкодив. Але... Недавній до нас із Західної України прибуло шестеро людей — двоє дівчат і четверо поза двадцять років юнаків — вона, ця прибула братів, прямо нас ошелешила, приголомшила своєю, як тоді нам видавалося, каверзною поведінкою. Вони — подумайте — завжди насуплювалися

то з Братства не знає околиць Комарна, Де села чистенькі і добрі дороги, Де дівчина кожна, як квіточка, гарна, А хлопець у хлопця, як явір розлогий!

Де знайде, хто вміє, ліси вікодавні, Поляни таємні, печери понурі, Останки окопів, могили преславні, Розвалені башти, розкинені мури!

В такій то країні, на скелі високій, Де вітер з орлами веде розговори, Красується замок, грізний, бистроокий І пильно сторожить і доли і гори.

Застів до поеми Р. Купчинського «Скоропад» (В-во «Червона Калина», Нью-Йорк) з рисунком Едварда Козака.

ХРЕСНИЙ БАТЬКО

У воєнній та післявоєнній завірюсі позатрагували мої «родові папери», «архитевір» майже в стилі Никсифора, — тобто, прижиттєвий — так, тільки аж ніяк не геніальний... Ну, коли моє оповідання, оздоблене таким візерунком... Зате мій літературний Хресний Тато сидить тут, між нами, слава Богу, живий та здоровий, і приглядається мені прижмуреним оком, так, як його гасто змальовує наш спільний приятель, Еко. А є ним достойний і насправді рідкий Гість в Літературно-Мистецькому Клубі, редактор Роман Купчинський.

Мої «христини» відбулись, оговдялись, у Львові, тогніше, в редакції Господарсько-Кооперативного Часопису, тижневика, присвяченого кооперативним, економічним і культурним справам. Якраз культурну секцію в тому цікавому і багатому на зміст тижневику редагували панове-редактори Роман Купчинський і Василь Софронів - Левицький, сьогодні співредактор «Нового Шляху» в Канаді. Назальним редактором тижневика був, дай, Боже, пам'яті, — інж. Євген Храпливий. Глюстрував Господарсько-Кооперативний Часопис, скорегоно — «ГКЧ», вище зазначений Еко, Едвард Козак.

Саме на адресу того тижневика я вислав тридцять... і короткозе — там року моє перше оповідання з кооперативного життя п. з. «Крамар Сень Свистун». І хог я був тоді ще дуже зелений позатіквець, то вже й тоді «шуга шалена» підказувала мені, що панове-редактори назалат з недовір'ям і підозрою ставляться до літературної продукції «меншого брата» — позатіквеного письменника...

І, от, щоб зацікавити панів-редакторів ГКЧ моїм «Крамарем Свистуном» і моїм крамом, зробили його більше привабливим для їх ока, я втяв одну шугу, як мені тоді здавалося, шугу: поскільки в заранні моєї молодості в мені теж неспівмий талант, я втяв та й розмалював акварельками золотаві оповідання, прикрасив його всякими кривульками, квітотками, орнаментом, росткам, що закоцніли у по-синій завірюсі, жадалося-бажалося. У ній проміняла любов, кризніла журба — і щось від іда-прадіда наше рідне і до болю бажане силею і до нас добиралося, нам стукало у груди.

І усміхається чарівно, (Продовження на стор. 4-ій)

І к е р

Фрагмент залі Літературно-мистецького Клубу під час вечора у честь Романа Купчинського.

Михайло Кущіра

ПРО КНЯ І МИСТЕЦТВО СЛІВ КІЛЬКА...

Твердити, що поточні перемінливі виключно боротьба між комунізмом і капіталізмом, Заходом і Сходом, Росією і ЗСД, — було б великим спрощенням. Дуже можливо, що без цієї боротьби процес сумерки мав би лагідніший перебіг і не мав би ряс погрому. Однак, перелам мусів прийти. Епоха, яку ми знали, вже віддавна замирала. Познанні замирання було видно в багатьох ділянках, які нічого спільного з боротьбою не мали.

Виразюючи позиції, які вже втрачені і які, правдоподібно, не появляться вже в давньому виді в майбутніх культурних формах, треба на першому місці назвати — коня.

Так, коня! Нехай, м'яч не п'ясе з призраком, чому саме коня, чому, де тура, бора або зубра. Тому, що ті звірі не відбилися на обличчя цивілізації, а, кінці витиснувши на ній нестерпну тавро: Минаючи епоха була, епохою коня, як майбутня епоха буде епохою мотара. Кін, від непам'ятних часів, підкорений середньовісним племям і м'яч кочовиків, вийшов у круг середземноморської цивілізації перед чотирма тисячоліттями, у добу нападів шкесів на Єгипет, і від цього часу залишався в ній, як невідлунний атрибут влади, уродження, як почесний привілей, не кожному доступний. Кін став товаришем і приятелем воїна, улюбленцем богів, знаряддям у руках жреців.

Немає вже від тоді мистецтва ні історії без коня. Кони в квадризі басують на пам'ятниках. Кони біжуть на метопіях партеонів, борються у достатках кентаврів. Кричачі коні дають статуї цезарів. Кони витиснули египетських фінксів і вавилонських биків з людських голів. Пегас персоніфікував поезію, Аполлон керував рідном. Хто мав коней, — був паном. Кін гарний, вражливий і шляхетний; сідний на ньому, іздець почувався гаршим і шляхетнішим, ніж коли стояв на землі. Кін ішов за труною пана, кін був надхненням для безсмертних архитворів поезії і пластики. Іздець споглядав на оточення з високопости, а це надавало особливий прикмет його світоглядів. Не в височини вежі, або, сьогодні, літака, звідкіль вид улономанітностість пластичною мапою, але на такому підвищенні, що пішохонець досягав вершини коней.

Кін вирішував про приналежність до каст, підносила вартість людини. Кін

був мрією кожного юнака. Кін, який, формувалася психіку народу.

Особливою приметою коня була скорість. Розкіш коня була максимальною скорістю доступною людині. Гін п'яніти, поривав, захоплює. Скільки безсмертних поем зродилося в кіньському гоні! Але незалежно від висот поезії, верховий чи запряговий кін був у практиці незамінний, як найліпший засіб люкації.

Сучасні комунікаційні засоби, скорість мотара вбили коня. Вбили його на наших очах. Кін став непотрібним, а що непотрібне — гине. Такий є закон. Наступні покоління будуть оглядати коня в резерваті.

Скільки людських типів зникло разом із конем! Яка багата ділянка побуту й звичаїв замирилася! Спойно коли подумасмо, яку вагу мають типи і звичаї для даної цивілізації, зрозуміємо, що сумерки коня не є дрібною справою.

Перехід від цієї, хвилями часу підмудленої фортеці, до наступної був би дуже важкий, а навіть драстичний, якщо б не було Пегаса. Пегас впроваджує, немаче автоматично, в ділянку так само близьку зникнення, як і він. Тією ділянкою є поезія.

Не йдеться тут про ту безсмертну поезію, якою віддікає кожний незатертий Божий твір, але про мистецтво римотворення, у м'яч ритмічно висказувати чи висловлювати власне почуття і почування слухачів. Це мистецтво супроводило людство від самого його світанку. Поезія мовна, скандована, речитована — входила в склад життя, була улюбленою поживою широких мас, норивала, підносила, окрилювала. Змінювала віра, звичаї, гинули одні народи, приходили нові, — а поезія не затручувала свого значення. Вона заспокоювала голий великий зворушення, завжди притаманний людині. Так було доведана. Ледве сто, стоп'ятдесят літ дитини нас від могутньої ролі, яку відігравали Вайрон, Шеллі, Гюго, Гете в духовному житті цілого світу.

Пригадайте собі ті високопарні оди, надхненні звернення, ентузіастичні заклики, якими найвишніші поети всіх народів зверталися до „великої королеви“ — поезії. Ці заклики були не тільки виголошені з найглибшим переконанням, але й слухачі сприймали її з найбільшою пошаною. Поезія була дійсно великою пацею. Вона несподівано володіла всею інтелігентською

Кін і вершник

рис. Мих. Кущіра

молоддю. Це був значний за-непад у порівнянні з давнім загальним уподобанням поезії, — але вершки в порівнянні з сьогодинішнім днем.

Сьогодні поет пише для щораз меншої елітарної групи; широкого відгуку в масах він не має. Вірші, перед усім короткі вірші, потрібні для літературних тяженьків, як прикраса й урнізма-нітнення числа. Вірші є невідлунним складником кожної академії, вірш рецитують-ся на авторському вечорі... Однак, на цьому кінчаться його ролі. І це не від сьогодні, а від давніх-давен. Вірш перед війною книжковий з правдивими архі-творами поезії „де йшли“, були для видавця дефіцит-ною позицією.

Що є причиною цього ста-ну речей? Брак талантів? Ні. — Брак умов, потрібних для творення, і для споживання поезії.

Поезія ридиться з задуми творця, з глибини звору-шення, перетворення в собі самім, як оджолка перетвар-лює пилки із квітів, перемі-нюючи його на мед. До від-бачача поезія доходить та-кож шляхом задуми й тиші. Але тиша й задума, — це сьогодині локуси, бо вони ви-магають часу. Пегаса вбили швидкістю мотара. Поезію збивав темп сучасного жит-тя. Архитвори постають дуж-е повільно. Це теж закон.

Ніхто не сподить мистец-кого твору з дня на день. Хоч би й глядачів здава-лося, що мистецький твір „взбухає“, поет носить його в собі дуже довго, як жінка дитину. Архитвори постають із терпеливою довгою праці, — а сьогодиність цинить пере-твудом те, що скоро постає, є актуальне, дається легко проковтнути й забути.

Доля поезії стрінула та-кож у такому самому ступе-ні і пластику. Однак, тут проблема роз-щеплюється надвоє. Зла зов-нішня кон'юнктура (якщо

та, яке саме було причиною того, а саме, що на коліна кидали того слугу польські нагаї.

Побачивши Кін, Балзак писав до своєї сестри: „Я по-бачи Рим пізно, татарське місто з його трі сотнями цер-ков... Це добре, що вкінді побачив його. Я був приго-ломшений зацікавленням мною. Знаєш, що там живе багатий мужик, який читав усі мої твори. Він щотижня світа за мене свічку перед-бас. Миколаєм, та обіцяв ста-там однієї із сестер Ганської заплатити за те, якщо вони повідомлять його про мою наступну візиту так, щоб він міг побачити мене“ (стор. 515).

Французький інженер Гі-йом Лявассер де Боплан (приблизно 1600 - 1685), пе-ребуваючи в Україні на службі поляків, багато кра-ще висловлювався про укра-їнський нарід. Він був захоп-лений духовою культурою українського народу: високо-ю моральністю української жінки, відвагою і лицарськіс-тю українських заборжців. Його книжка „Опис Украй-ни“, перекладена на кілька світових мов, зробила і ще робить велику прислугу у-країнському народові. Бо-план завжди називав укра-їнців і наш край властивою назвою.

В листі з України Балзак докоряє рідній матері за те, що її листи розкидали не-статки та родинні турботи. Перебуваючи у Верхівні, Балзак завів звичай читати на голос Ганській, її дочці

та зятеві свої листи, що о-держував з дому. Тим часом, не всі листи надавалися на-таке читання.

За Цвайгом, 72-річна мати Балзака приготувала все в-домі Балзака, перед приїз-дом Балзака з Ганської, а сама пішла до свого дому. Моруа цитує листа Балзака до матері, в якому Балзак зарядив у подробицях при-готування все, а потім відати-ключі слугі і покинути дім.

Майже ціле життя Балзак був в холодній відношенні з матір'ю. Ще замолоду він нарікав на те, що він „ніко-ли не мав матері“.

За Цвайгом, Балзак по-мер 17-го серпня, а Моруа помітив в книжці фотокопію метрика смерті, згідно з ко-торою Балзак помер 18-го серпня, 1850 р.

Про релігійний світогляд Балзака пише Моруа в ба-гатьох місцях своєї книжки. Однак думаємо, що це все-можна було б звести до та-ких слів на сторінці 404-е: „Вкінді ми мусимо впасти на агностичизм, або прийняти християнство в душі безум-нівної любові“. Молодий Балзак прийняв перше: „кожна людина має свою приставку, звичайно, релігія є найвищою з них“ (1824).

Але не сні на вершенні, ані злібим на навершенні тому, що я не мав релігії“ (1837). „Вкінді, він прийняв хри-стіянство, але не те з Като-лицької Церкви, хоч він на-лежав до неї від дитинства. Він написав багато оповідань в обороні її. Він звеличав її цивілізаційний вплив в

“ORIENTE EUROPEO” — ВТРАЧЕНА ПОЗИЦІЯ?

15 років тому з ініціативи і старанням науковця, о. Сантіаго Мурільйо, еспансь-кого священника, який добре володіє українською та ін-шими мовами, у Мадриді по-чав виходити журнал „О-рієнте Європео“ — „Східня Європа“, з рамени СЕОР — Центру Східніх Студій. Журнал виходить тепер три-чі на рік і розходить по всій Іспанії та йде до всіх еспансь-ко-мовних країн, знаходячи широкий відгук серед читачів — інтелігентів, журналістів, науковців.

Впродовж багатьох років українська тематика посила-ла в цьому журналі значне місце. У ньому друкували свої статті проф. Ю. Шеве-льов, публіцист покійний д-р Дмитро Бучинський, д-р Б. Цимбалістий, політичний ді-яч Д. Андрієвський та ін.

Проблеми УССР і українсь-ка проблема, як така, пору-шувалась у цьому журналі в різних аспектах, поруч з проблемами Польщі, Чехо-Словаччини, Вілоруси та ін. країн Сходу Європи. Укра-

їнські науковці, публіцисти, письменники мали в цьому журналі, завдяки шляхетнос-ті еспанського керівника, широко відчине вікно у науковий еспансь-комовний світ.

Але останні числа „Орієнте Європео“ не порадували вже нас, як звичайно, щодо українців, хоча журнал і далі містив дуже цікаві статті. Із смертю д-ра Д. Бу-чинського і, здається, відхо-дом о. С. Мурільйо, бо ди-ректором з тепер о. Франціс-ко Альбарасіа, як зазначе-но в ювілейному числі жур-налу з жовтня 1966 р., — наша тематика занекала і зникла. Тепер навіть окремі-шність України починає за-никати, бо вже бібліографію подано під гаслом „Росія“.

Важко, що українські співатори повинні звернути увагу на це видання, бо зникнення української тема-тики можна пояснити напев-но лише відсутністю наших матеріалів для „Орієнте Ев-ропео“ — цікавого і відпо-відального еспансь-кого ви-дання.

Важко, що українські співатори повинні звернути увагу на це видання, бо зникнення української тема-тики можна пояснити напев-но лише відсутністю наших матеріалів для „Орієнте Ев-ропео“ — цікавого і відпо-відального еспансь-кого ви-дання.

Важко, що українські співатори повинні звернути увагу на це видання, бо зникнення української тема-тики можна пояснити напев-но лише відсутністю наших матеріалів для „Орієнте Ев-ропео“ — цікавого і відпо-відального еспансь-кого ви-дання.

Важко, що українські співатори повинні звернути увагу на це видання, бо зникнення української тема-тики можна пояснити напев-но лише відсутністю наших матеріалів для „Орієнте Ев-ропео“ — цікавого і відпо-відального еспансь-кого ви-дання.

Важко, що українські співатори повинні звернути увагу на це видання, бо зникнення української тема-тики можна пояснити напев-но лише відсутністю наших матеріалів для „Орієнте Ев-ропео“ — цікавого і відпо-відального еспансь-кого ви-дання.

Важко, що українські співатори повинні звернути увагу на це видання, бо зникнення української тема-тики можна пояснити напев-но лише відсутністю наших матеріалів для „Орієнте Ев-ропео“ — цікавого і відпо-відального еспансь-кого ви-дання.

Важко, що українські співатори повинні звернути увагу на це видання, бо зникнення української тема-тики можна пояснити напев-но лише відсутністю наших матеріалів для „Орієнте Ев-ропео“ — цікавого і відпо-відального еспансь-кого ви-дання.

Важко, що українські співатори повинні звернути увагу на це видання, бо зникнення української тема-тики можна пояснити напев-но лише відсутністю наших матеріалів для „Орієнте Ев-ропео“ — цікавого і відпо-відального еспансь-кого ви-дання.

Важко, що українські співатори повинні звернути увагу на це видання, бо зникнення української тема-тики можна пояснити напев-но лише відсутністю наших матеріалів для „Орієнте Ев-ропео“ — цікавого і відпо-відального еспансь-кого ви-дання.

Важко, що українські співатори повинні звернути увагу на це видання, бо зникнення української тема-тики можна пояснити напев-но лише відсутністю наших матеріалів для „Орієнте Ев-ропео“ — цікавого і відпо-відального еспансь-кого ви-дання.

Важко, що українські співатори повинні звернути увагу на це видання, бо зникнення української тема-тики можна пояснити напев-но лише відсутністю наших матеріалів для „Орієнте Ев-ропео“ — цікавого і відпо-відального еспансь-кого ви-дання.

Важко, що українські співатори повинні звернути увагу на це видання, бо зникнення української тема-тики можна пояснити напев-но лише відсутністю наших матеріалів для „Орієнте Ев-ропео“ — цікавого і відпо-відального еспансь-кого ви-дання.

Важко, що українські співатори повинні звернути увагу на це видання, бо зникнення української тема-тики можна пояснити напев-но лише відсутністю наших матеріалів для „Орієнте Ев-ропео“ — цікавого і відпо-відального еспансь-кого ви-дання.

Важко, що українські співатори повинні звернути увагу на це видання, бо зникнення української тема-тики можна пояснити напев-но лише відсутністю наших матеріалів для „Орієнте Ев-ропео“ — цікавого і відпо-відального еспансь-кого ви-дання.

Важко, що українські співатори повинні звернути увагу на це видання, бо зникнення української тема-тики можна пояснити напев-но лише відсутністю наших матеріалів для „Орієнте Ев-ропео“ — цікавого і відпо-відального еспансь-кого ви-дання.

Важко, що українські співатори повинні звернути увагу на це видання, бо зникнення української тема-тики можна пояснити напев-но лише відсутністю наших матеріалів для „Орієнте Ев-ропео“ — цікавого і відпо-відального еспансь-кого ви-дання.

ЛЕОНІД ПОЛТАВА

В. М. С.

Остання ніг останньої зими. Стаять над Києвом окрижані крила. І тільки серце, з гора посміє, Козацькими проходить ворітми.

По той бік світу — роботи й роботи, І ордені, що кулями лягли... В сукнях снайгів холоне Третя Рота, Яку давно без торгу продали.

Гурток дівчат над колією гнеться. Окрижані крила — як пегати. Нехай же й досі кожному здається, Що ти пішов десь пісно зустрігати.

„Прощай, прощай!“ — безумство голубе!.. Цюго не потяг в захі хуртовини І жде нового, справжнього Тебе Засніжена жоржина України.

Композитор Василь Овчаренко працює над оперою „Мис Микита“

Маямі, Флорида. — Прожи-ваючий тут після війни хар-ківський композитор старшої генерації Василь Овчаренко уже закінчив другу картину з 5-картинної опери за мо-тивами поеми Івана Франка „Мис Микита“. Лібретто до цієї опери оригінальними віршами написав Леонід Полтава, вивісив в сюжет де-які сценки безпосередньо з поеми „Мис Микита“ Івана Франка, інші з німецької по-еми „Райнеке Фукс“ на цю ж тему та дві нові сценки-пригоди головного героя Ми-с Микити. Працюю над цією оперою, розрахованою одна-ковою мірою як на дитячо-го, так і на дорослого гля-дача, розпочав було ще в перших місяцях минулого року, з ініціативи керівника молодого Оперного Ансамб-лю, реж. Юрія Оранського з Філадельфії, з яким прова-дилась тісна співпраця ліб-ретста, а тепер така ж спів-праця з композитором. Пра-

Немає українського кінофільму

Київська газета „Культу-ра і Життя“ з 12 січня пові-домляла, що в Англії за-кінчився Х Лондонський фестиваль з організований Британським інститутом кі-но. На тому міжнародному фестивалі не дають наго-род — сама участь у ньому є вже відзначенням. Цього року в фестивалі взяли участь 14 країн, показано 23 кінофільми, в більшості вже раніше нагороджені на ін-ших фестивалях. Далі чи-таємо: „Радніський Союз був представлений двома фільмами: „Ленін у Поль-щі“ і „Тіні забутих предків“.

Обидві ці картини відзна-чені преміями на міжнарод-них фестивалях. На думку кінокритика з газети „Три-бун“ фільм „Тіні забутих предків“ виділяється „ба-гатством уяви“... Але ви-діляється „багатством уяви“ й газета „Культура і Жит-

тя“, називаючи той фільм, поставлений за повістю М. Коцюбинського в Україні Київською кіностудією І. О. Доженка — просто собі советським фільмом, зали-суючи той успіх — на кон-то СССР.

„В Україні прокується б у дивнітню 100-кілометро-вого каналу від Озайського моря в Донбас. Атомова оп-ріснювальна установка, яка будуватиметься в місті Шевчен-ко на березі Каспійського мо-ря, через два роки зможе давати щодня 120.000 ки-ловатних метрів опрісненої во-ди“, в цій 5,7 копійки за ку-бічний метр, що рівняється приблизно ціні води з водо-тажних рур“ („Рад. Укра-їна“ з 15 січня).

такі старі приятелі і тому хо-ч, щоб ти ні від кого тільки від мене довідався про цей щасливий кінець цієї серце-вої драми, що тривала шіс-надцять років. Три дні тому я одружився з жінкою, яку одиноким тільки люблю. Яку я люблю більше чим досі і буду любити її до кінця мо-го життя. Думаю, що ця злу-ка з Божою рекомендацією, яку Бог тримав у своїй ко-морі для мене за стільки не-щастя, за стільки років тру-ду і перешкод, зустрітих і пережитих.

Я не маю ні щасливого ли-тинства, ні успішного дозрі-вання, то хоч буду мати погідне літо та найбільше спокійну осінь.

Балзак не здавав собі справи з того, що його літо вже також мовуло і надала пізна холодна осінь.

Прибувши до Фрайці з кінцем травня, Балзак вже не міг покинути ліжка. Що-найгірше, він не міг вже ні читати, ані писати.

В червні його стає здо-ров'я, здавалося, покраща-ється. Його відвідав Віктор Гюго і з ним він ще був жавау роз-мову. Моруа пише: „Часто, він несправедливо і дошкуль-но висловлювався про Гюго, хоч у своєму серці він любив і піднімав його. Вони обидва були найбільшими людьми їхнього часу і про це вони з-бидали знали“.

Гюго ще раз відвідав Бал-зака, але вже умираючого. Сумним тоном та глибокою філософічною думкою він схопив останню хвилину (Закінчення на стор. 6-й).

(Тут, а також в цілій Євро-пі він це відтиснувся деякою популярністю) Коли б він написав спростування очо-рюваної книжки де Кюстіна, (стор. 451).

Напевно, що тепер Москва також на ширшу скало ви-користовує не одного з тих відвідувачів Советського Со-юзу, які повернувшись з від-відин в СССР, заклистується советськими осягання. Хто знає, може аж за других сто років і ця правда вийде на-верх.

Моруа висловлює здогад, що Балзак був би не пішов на таке. Крім того, каже він, у Парижі кружляла віс-тичка про те, що цар заплатив Балзакові чималу суму за те, щоб він дав відповідь на книжку „пекельного фран-цузького маркіза“.

В листопаді Балзак пивав до Ганської: „Вони уявля-ють собі те, що що перо по-трібне руському імператорові та що я привіз звідти великі гроші за мої послуги. До пер-шої людини, що сказала ме-ні таке, я відповів, що вони не знають вашого великого царя і мене“.

Наступного січня Балзак знов повернувся до цієї те-ми: „Вони кажуть, що я від-мовився від великої заплати і не хотів писати поправки... Що за чепуховість! Ваш су-верен є надто інтелігентний, щоб відзначав того, що мому перові бракує авторитету. Він знає те, що я не писатиму ані за, ані проти Росії“.

Тижнями після Балзако-вого повороту до Парижу, дружина російського посла

Нессельроде, що згодом став канцлером, писала до свого сина: „Як це було до пере-бачення: Балзак засуджує де Кюстіна. Однак, ми не по-требуємо надіятися на його щирість. Зовсім слушно на-ша преса зауважила: Росія сама знає свою вартість. Її не інтересує опінія чужин-ців. Коротко, власті не про-сили нічого від нього, а сам Балзак не думає виправди-ти де Кюстіна“ (стор. 452).

Годі сказати те, чи Бал-зак згодився б виправляти де Кюстіна, коли б йому бу-ли запропонували. Фактом є, що Балзак був приготова-ний прийняти російське гро-мадянство, коли б воно було допомогло йому приспівити винчання з Ганської. Про-це каже цитата з його листа до Ганської (стор. 433).

Балзак огляд лише про-поволочення польського на-роду. І взагалі, справа пове-новлення Росією народів його не інтересувала. Йому іпо-нувало „мале королівство“ Ганської та її аристократи-чне походження. Ще перед одруженням з Ганською, Балзак розробляв план експлуатації українських лі-сів та дубів.

Розгляд 7-го Літературного Конкурсу СФУЖО в Міннесоті

25 листопада 1966 року Управа Українського Культурно-Мистецького Клубу провела вечір нагородження творів на з'яву Літ. Конкурсу СФУЖО. Це вже другий з черги конкурс СФУЖО, що його провів К-М Клуб, знайомлячи своїх членів і прихильників з переможцями конкурсу.

Цього разу темою конкурсу була ГИМНОРЕСІА. Переможцями вийшли:

І-ша премія в 100.00 дол. Катерина Штуль за «Конкурсові страждання»; II премія по 50.00 дол. Савицька — Мусій за «Молоду кров»; Ганна Черніш за «Інспектор Мокрин».

Вечір відкрив Голова Клубу д-р Сергій Єрмоленко, подаючи необхідні новини, радісні чи сумні до відома членів та прихильників. Заступаючи на цей час відсутню голову Літературної Секції проф. Олександр Костюк, інж. Валентина Єрмоленко окреслила значення літературних конкурсів, вона ж познайомила присутніх з першопремійною річчю — Катериною Штуль «Конкурсові страждання» — артистично передаючи сценку й особу. «Молоду кров» читала Оксана Бринь, яка вміє не тільки чудово співати, але так само художньо читати. «Інспектор Мокрин» читала сама авторка — Ганна Черніш, яку Управа Клубу мала за шанувальника в себе. До речі, треба сказати, що міністерському К-М Клубові не бракує гарних читачів. Кожний вечір провадиться у виконанні різних осіб, що позитивно впливає на слухачів.

Гостю присутні привітали рясними оплесками. Також тепло привітали перебували з нею її чоловіка і донечку Інну. Оксана Бринь познайомила аудиторію з характерними особистостями поезії — письменниця, а Оксана Соловей, минулорічний переможець на конкурсі СФУЖО в класі перекладів, під оплески вручила їй у подарунок велику орхідею. Після цього авторка почала читати свою «Інспектор Мокрин».

Уміти писати, це ще не значить мати стовідсотковий успіх у слухача. Читати свій твір, треба уміти передавати налісане, щоб воно дійшло до слухача, а з таким не кожний письменник вміє справитися. А Ганна Черніш вміє. Вона має свій специфічний спосіб передавання й «Інспектор Мокрин» в неї вийшла чудово; так, начеб — то, весела Мокрина і в Міннеаполісі

об'явилася, заглядаючи у пивниці.

Всі три речі були прослухані уважно. Виконання їх нагороджувалося оплесками. Після офіційного читання і перерви, в якій члени клубу й гості знайомилися з останніми творами Ганни Черніш, за часом Єрмоленко заохочувала до слова присутніх, дати свою оцінку про кожний твір окремо. Найбільшою увагою звичайно користалася притягання гостя — Ганна Черніш, якій голова Клубу Єрмоленко передав чек в 50.00 дол. від Фундаторів Конкурсу. II твір одноголосно був признаний за найкращий. «...с в ньому гумор і сатира на нашу емігрантську середовищу...», «...лексично і мовно витримано в рамках, до яких мас прагнути кожний, хто вибрав собі перо, як зброю в боротьбі за мову...». До того ж, прочитаний на прохання слухачів «Пан Ситуація» цілком підкріпив серця присутніх, які реготали від щирої сатири, хоч зазначили, що рід була б кращою, якби була трохи скорочена.

Друге місце дискусії приділили «Молодій крові». Це була сатира на літературного слова на еміграції, який дійсно час від часу не бракує приймати сатирику з «молодої крові», бо хоч і кажуть, що довго-вистояне вино — найдорожче, але тільки доживання при спеціальних обставинах, а для щоденного життя епохальна молодість вино, воно промислене і безпечне. Були висловлені думки, що авторці не треба було б жвавити справжніх імен, це підвищило б літературну цінність твору. Мовно — Мусій — Савицька виявилася добре.

На третє місце наші клубів поставили «Конкурсові страждання», висловлюючи різні застереження, зокрема, що надто довгі монологи.

В основному вечір, як завжди пройшов активно і досить симпатично.

Управа Клубу видала п.ні Черніш 10.00 дол. на видавничий фонд її творів.

Член К. М. Клубу В. Єрмоленко

КРЕШУТЬ ПО-МОСКОВСЬКОМУ

У Полтаві місцеві ясна фабрика почала випускати «ковбасний фарш» під назвою «отдільний», — наліпки з написами московською мовою. (3 грудневого «Перцю»)

Умріти писати, це ще не значить мати стовідсотковий успіх у слухача. Читати свій твір, треба уміти передавати налісане, щоб воно дійшло до слухача, а з таким не кожний письменник вміє справитися. А Ганна Черніш вміє. Вона має свій специфічний спосіб передавання й «Інспектор Мокрин» в неї вийшла чудово; так, начеб — то, весела Мокрина і в Міннеаполісі

жизня Балзак. Відходячи від постелі умерлого, його переходив через сальон, до стовп безомовний бюст Балзака. Він глянув на нього і, порівняв смерть з Безсмертям.

Крім театральних п'єс, сценів і т.п. праці Балзака творили одну цілість, яку він назвав «Людська комедія». Рішення цієї назви запало після довгих роздумів та плівнів. Початково, він хотів назвати свої праці «Соціальні етюди». Відтак манієр поділити свої праці, а радше погрупувати на «Сцени з паризького життя», «Сцени провінційного життя» і т.п., та вікниці, мабуть з думкою про Данте («Божеска комедія»), він вибрав назву «Людська комедія», в яку входило понад сто праць різних жанрів, однак, в загальному вони творили один великий образ з людського життя.

В листі до де Мюсе (de Musset), Балзак писав: «Хочу зловити ту нитку, що об'єднує всі речі».

Розуміючи його вислів буквально, можна сказати, що тісі нитки ще ніхто не зловив, але розуміючи його умовно, чи відносно, можна сказати, що Балзак таки зловив ту нитку: у своїх понад сотку друкованих і білих пів сотки недрукованих праць, Балзак створив біля три з половиною тисячі людських типів. То ж не дивно, каже Моруа, що ті його типи через повторювалися в

Любомир Кузьм

БАГАТОГРАННА ВИСТАВКА

На 13-й виставці Об'єднаних Мистців України Америки, яка відбулася в грудні 1966 р. в Нью-Йорку, застосовано новий принцип вибору експонатів. Тільки твори дієвних членів ОМУА і мистців-гостей на поземі дійсних членів були прийняті на виставку. Внаслідок такої зміни можна було завважити загальне підвищення рівня виставки. Незалежно від цього, в порівнянні до попередніх виставок, помістилося більше фігуральних картин. Цей останній прояв не є локальним. В ньому в лійсмір віддзеркалюється загальна тенденція сучасного мистецтва — наповнюється зворотом до життя.

Виставка була багата як кількістю творів, як стилістичною різноманітністю, так і тематикою. Можливо, бракувало на ній вдарючих речей, які стають темою гострих дискусій, зате було багато творів виринаних по землі, для всякого смаку і вибору. Ліберальний підхід організаторів виставки віддзеркалювався в широкій гамі стилів і їхніх відтінків, від абстракціонізму аж до крайнього реалізму.

Абстракціоністи на цій виставці показали предметне й фігуральне мистецтво. У стилі вони еклектичні. Галина Мазепа спирається на деякі фазы творчості Пікасс, а гармонійний брунатний колорит береться від старих майстрів Софія Лада засобами експресіонізму виражує ліричність своїх мітологічних уявлень. Марко Зубер розвиває абстрактні вирази концепції комбінації експресіонізму й сюрреалізму. До речі, його станкові картини не дають уявлення про силу й вираз його вітражів, які були показані на фільмі під час обговорення виставки.

У групі експресіоністів деякі мистці зближені до абстрактного мистецтва, як стонований у колориті Богдан Савчук, або до примітивізму, як Клим Трохименко, а інші це типові експресіоністи. Що-права, їхній експресіонізм обмежується до колориту в картинах, а не включася тематичної сторінки. Михайло Мороз, крім своїх майстерно згармонізованих рожево-синіх кресляв і квітів, дає ще несподіванку досить реалістично трактований «Портрет дружини». Микола Неділко це лірик м'якого сумеркового колориту. Богдан Василичин може найбільше схилиться до реалізму в цій групі, але він не без поезії в своїх жовто-зелених літніх креслях. Широкий гірський мотив Ярослава Вишняковського розгортає в звучних і темних гармоніях. Він теж дав велику багатоглибну композицію (з десятима осіб, які в додатком до кресляв). Рокослава Лучаківська показала свої акварельні нотатки з Еспанії. В подібному характері був рисунок і гваш Християни Зеліньської з Швейцарії.

Була теж група мистців, яких можна умовно назвати імпресіоністами. Крім інших стилістичних елементів, у них виразно й переважно проявляється імпресіоністичний принцип, як відповідний їхньому темпераменту, або як наслідок інших причин. Такий індивідуальний імпресіоністичний підхід бачимо у Людмилі Морозовій, в її мерехтливому сріблестому колориті, і у Марії Гарасовській, в її швидких, мисливих трохи шорстких імпресіях з

вдається скрити те, що у Верхівні поляка так само, як і росіяни, були тільки заїда.

Згадуючи про першого листа Ганської до Балзака. Моруа пише на 219 сторінці: «Після того та пані відкрила свою ідентичність. З роду Евеліна Ржевуська належала до польської шляхти, що була віддана справі Росії. В 1819 році, вона вийшла заміж за Вінцеслава Ганського, члена української шляхти. Він був старший від Ганської на 22 роки».

В кінці зазначимо, що в УССР це перед війною вийшла в Києві повість Натона Рибка «Помілка Оногоде Балзака», і на цю тему існує там чимала література.

В кінці зазначимо, що в УССР це перед війною вийшла в Києві повість Натона Рибка «Помілка Оногоде Балзака», і на цю тему існує там чимала література.

В кінці зазначимо, що в УССР це перед війною вийшла в Києві повість Натона Рибка «Помілка Оногоде Балзака», і на цю тему існує там чимала література.

В кінці зазначимо, що в УССР це перед війною вийшла в Києві повість Натона Рибка «Помілка Оногоде Балзака», і на цю тему існує там чимала література.

В кінці зазначимо, що в УССР це перед війною вийшла в Києві повість Натона Рибка «Помілка Оногоде Балзака», і на цю тему існує там чимала література.

В кінці зазначимо, що в УССР це перед війною вийшла в Києві повість Натона Рибка «Помілка Оногоде Балзака», і на цю тему існує там чимала література.

В кінці зазначимо, що в УССР це перед війною вийшла в Києві повість Натона Рибка «Помілка Оногоде Балзака», і на цю тему існує там чимала література.

В кінці зазначимо, що в УССР це перед війною вийшла в Києві повість Натона Рибка «Помілка Оногоде Балзака», і на цю тему існує там чимала література.

В кінці зазначимо, що в УССР це перед війною вийшла в Києві повість Натона Рибка «Помілка Оногоде Балзака», і на цю тему існує там чимала література.

В кінці зазначимо, що в УССР це перед війною вийшла в Києві повість Натона Рибка «Помілка Оногоде Балзака», і на цю тему існує там чимала література.

В кінці зазначимо, що в УССР це перед війною вийшла в Києві повість Натона Рибка «Помілка Оногоде Балзака», і на цю тему існує там чимала література.

Успішна виставка малярки М. Гарасовської-Дачишин

В дніх від 11-20 листопада м.р. в залі Т-ва «Самопоміч» в Шинга, відбулася виставка малярки М. Гарасовської-Дачишин. Виставка малярки М. Гарасовської-Дачишин. Виставка малярки М. Гарасовської-Дачишин.

Спонсорами цієї виставки були два живоці товариства в Шинга, а саме — Український Золотий Хрест — під головуванням п. А. Елбак — Окружна Рада Союзу Українок Америки — під головуванням п. Л. Шадрі. Обидва товариства разом співпрацюючи, ширше розширюючи свою діяльність, давали інформацію глядачам.

Під час відкриття виставки, на яку зібралось понад 100 осіб — голова Українського Золотого Хреста А. Рибка привітала мисткиню п. Марію Гарасовську-Дачишину та присутніх гостей, прохачи бути вибачливими і прихильними щодо оцінки мисткині малярки, бо це: людина, обдарована таланом — Воля Даром, тому треба їх любити і цінити тим більше, що вони наші мистці які багаточисельно і поширюють наше українське мистецтво, а зокрема п.міка є нашою активною суспільною діячкою і громадянкою.

Відкрив виставку поет О. Лесь Бабій, який розповів про життєвий шлях мисткині та, оповідаючи творчість п. М. Гарасовської-Дачишин, підкреслював, що малярське мистецтво є саме животворною і наглядною поезією... Наша мисткиня, підготувалася цілий рік до виставки, дала около 70 нових творів малярського мистецтва.

Виставка, яку відвідало 750 осіб, закінчилася в неділю 20 листопада м.р. з великим успіхом моральним і матеріальним, що треба завдячувати невсипущій праці п. М. Гарасовської-Дачишин, а також товариства, а перше місце відомою громадськості та шкільній дітям і молоді, які так чисельно відвідали виставку картин нашої мисткині.

Н. Іванів

Виставка, яку відвідало 750 осіб, закінчилася в неділю 20 листопада м.р. з великим успіхом моральним і матеріальним, що треба завдячувати невсипущій праці п. М. Гарасовської-Дачишин, а також товариства, а перше місце відомою громадськості та шкільній дітям і молоді, які так чисельно відвідали виставку картин нашої мисткині.

Н. Іванів

Виставка, яку відвідало 750 осіб, закінчилася в неділю 20 листопада м.р. з великим успіхом моральним і матеріальним, що треба завдячувати невсипущій праці п. М. Гарасовської-Дачишин, а також товариства, а перше місце відомою громадськості та шкільній дітям і молоді, які так чисельно відвідали виставку картин нашої мисткині.

Виставка, яку відвідало 750 осіб, закінчилася в неділю 20 листопада м.р. з великим успіхом моральним і матеріальним, що треба завдячувати невсипущій праці п. М. Гарасовської-Дачишин, а також товариства, а перше місце відомою громадськості та шкільній дітям і молоді, які так чисельно відвідали виставку картин нашої мисткині.

Виставка, яку відвідало 750 осіб, закінчилася в неділю 20 листопада м.р. з великим успіхом моральним і матеріальним, що треба завдячувати невсипущій праці п. М. Гарасовської-Дачишин, а також товариства, а перше місце відомою громадськості та шкільній дітям і молоді, які так чисельно відвідали виставку картин нашої мисткині.

Виставка, яку відвідало 750 осіб, закінчилася в неділю 20 листопада м.р. з великим успіхом моральним і матеріальним, що треба завдячувати невсипущій праці п. М. Гарасовської-Дачишин, а також товариства, а перше місце відомою громадськості та шкільній дітям і молоді, які так чисельно відвідали виставку картин нашої мисткині.

Виставка, яку відвідало 750 осіб, закінчилася в неділю 20 листопада м.р. з великим успіхом моральним і матеріальним, що треба завдячувати невсипущій праці п. М. Гарасовської-Дачишин, а також товариства, а перше місце відомою громадськості та шкільній дітям і молоді, які так чисельно відвідали виставку картин нашої мисткині.

Виставка, яку відвідало 750 осіб, закінчилася в неділю 20 листопада м.р. з великим успіхом моральним і матеріальним, що треба завдячувати невсипущій праці п. М. Гарасовської-Дачишин, а також товариства, а перше місце відомою громадськості та шкільній дітям і молоді, які так чисельно відвідали виставку картин нашої мисткині.

Виставка, яку відвідало 750 осіб, закінчилася в неділю 20 листопада м.р. з великим успіхом моральним і матеріальним, що треба завдячувати невсипущій праці п. М. Гарасовської-Дачишин, а також товариства, а перше місце відомою громадськості та шкільній дітям і молоді, які так чисельно відвідали виставку картин нашої мисткині.

Виставка, яку відвідало 750 осіб, закінчилася в неділю 20 листопада м.р. з великим успіхом моральним і матеріальним, що треба завдячувати невсипущій праці п. М. Гарасовської-Дачишин, а також товариства, а перше місце відомою громадськості та шкільній дітям і молоді, які так чисельно відвідали виставку картин нашої мисткині.

Виставка, яку відвідало 750 осіб, закінчилася в неділю 20 листопада м.р. з великим успіхом моральним і матеріальним, що треба завдячувати невсипущій праці п. М. Гарасовської-Дачишин, а також товариства, а перше місце відомою громадськості та шкільній дітям і молоді, які так чисельно відвідали виставку картин нашої мисткині.

Виставка, яку відвідало 750 осіб, закінчилася в неділю 20 листопада м.р. з великим успіхом моральним і матеріальним, що треба завдячувати невсипущій праці п. М. Гарасовської-Дачишин, а також товариства, а перше місце відомою громадськості та шкільній дітям і молоді, які так чисельно відвідали виставку картин нашої мисткині.

Виставка, яку відвідало 750 осіб, закінчилася в неділю 20 листопада м.р. з великим успіхом моральним і матеріальним, що треба завдячувати невсипущій праці п. М. Гарасовської-Дачишин, а також товариства, а перше місце відомою громадськості та шкільній дітям і молоді, які так чисельно відвідали виставку картин нашої мисткині.

Виставка, яку відвідало 750 осіб, закінчилася в неділю 20 листопада м.р. з великим успіхом моральним і матеріальним, що треба завдячувати невсипущій праці п. М. Гарасовської-Дачишин, а також товариства, а перше місце відомою громадськості та шкільній дітям і молоді, які так чисельно відвідали виставку картин нашої мисткині.

Виставка, яку відвідало 750 осіб, закінчилася в неділю 20 листопада м.р. з великим успіхом моральним і матеріальним, що треба завдячувати невсипущій праці п. М. Гарасовської-Дачишин, а також товариства, а перше місце відомою громадськості та шкільній дітям і молоді, які так чисельно відвідали виставку картин нашої мисткині.

Виставка, яку відвідало 750 осіб, закінчилася в неділю 20 листопада м.р. з великим успіхом моральним і матеріальним, що треба завдячувати невсипущій праці п. М. Гарасовської-Дачишин, а також товариства, а перше місце відомою громадськості та шкільній дітям і молоді, які так чисельно відвідали виставку картин нашої мисткині.

Виставка, яку відвідало 750 осіб, закінчилася в неділю 20 листопада м.р. з великим успіхом моральним і матеріальним, що треба завдячувати невсипущій праці п. М. Гарасовської-Дачишин, а також товариства, а перше місце відомою громадськості та шкільній дітям і молоді, які так чисельно відвідали виставку картин нашої мисткині.

Виставка, яку відвідало 750 осіб, закінчилася в неділю 20 листопада м.р. з великим успіхом моральним і матеріальним, що треба завдячувати невсипущій праці п. М. Гарасовської-Дачишин, а також товариства, а перше місце відомою громадськості та шкільній дітям і молоді, які так чисельно відвідали виставку картин нашої мисткині.

Виставка, яку відвідало 750 осіб, закінчилася в неділю 20 листопада м.р. з великим успіхом моральним і матеріальним, що треба завдячувати невсипущій праці п. М. Гарасовської-Дачишин, а також товариства, а перше місце відомою громадськості та шкільній дітям і молоді, які так чисельно відвідали виставку картин нашої мисткині.

Виставка, яку відвідало 750 осіб, закінчилася в неділю 20 листопада м.р. з великим успіхом моральним і матеріальним, що треба завдячувати невсипущій праці п. М. Гарасовської-Дачишин, а також товариства, а перше місце відомою громадськості та шкільній дітям і молоді, які так чисельно відвідали виставку картин нашої мисткині.

Виставка, яку відвідало 750 осіб, закінчилася в неділю 20 листопада м.р. з великим успіхом моральним і матеріальним, що треба завдячувати невсипущій праці п. М. Гарасовської-Дачишин, а також товариства, а перше місце відомою громадськості та шкільній дітям і молоді, які так чисельно відвідали виставку картин нашої мисткині.

Виставка, яку відвідало 750 осіб, закінчилася в неділю 20 листопада м.р. з великим успіхом моральним і матеріальним, що треба завдячувати невсипущій праці п. М. Гарасовської-Дачишин, а також товариства, а перше місце відомою громадськості та шкільній дітям і молоді, які так чисельно відвідали виставку картин нашої мисткині.

Виставка, яку відвідало 750 осіб, закінчилася в неділю 20 листопада м.р. з великим успіхом моральним і матеріальним, що треба завдячувати невсипущій праці п. М. Гарасовської-Дачишин, а також товариства, а перше місце відомою громадськості та шкільній дітям і молоді, які так чисельно відвідали виставку картин нашої мисткині.

Виставка, яку відвідало 750 осіб, закінчилася в неділю 20 листопада м.р. з великим успіхом моральним і матеріальним, що треба завдячувати невсипущій праці п. М. Гарасовської-Дачишин, а також товариства, а перше місце відомою громадськості та шкільній дітям і молоді, які так чисельно відвідали виставку картин нашої мисткині.

Виставка, яку відвідало 750 осіб, закінчилася в неділю 20 листопада м.р. з великим успіхом моральним і матеріальним, що треба завдячувати невсипущій праці п. М. Гарасовської-Дачишин, а також товариства, а перше місце відомою громадськості та шкільній дітям і молоді, які так чисельно відвідали виставку картин нашої мисткині.

Виставка, яку відвідало 750 осіб, закінчилася в неділю 20 листопада м.р. з великим успіхом моральним і матеріальним, що треба завдячувати невсипущій праці п. М. Гарасовської-Дачишин, а також товариства, а перше місце відомою громадськості та шкільній дітям і молоді, які так чисельно відвідали виставку картин нашої мисткині.

Виставка, яку відвідало 750 осіб, закінчилася в неділю 20 листопада м.р. з великим успіхом моральним і матеріальним, що треба завдячувати невсипущій праці п. М. Гарасовської-Дачишин, а також товариства, а перше місце відомою громадськості та шкільній дітям і молоді, які так чисельно відвідали виставку картин нашої мисткині.

Виставка, яку відвідало 750 осіб, закінчилася в неділю 20 листопада м.р. з великим успіхом моральним і матеріальним, що треба завдячувати невсипущій праці п. М. Гарасовської-Дачишин, а також товариства, а перше місце відомою громадськості та шкільній дітям і молоді, які так чисельно відвідали виставку картин нашої мисткині.

Виставка, яку відвідало 750 осіб, закінчилася в неділю 20 листопада м.р. з великим успіхом моральним і матеріальним, що треба завдячувати невсипущій праці п. М. Гарасовської-Дачишин, а також товариства, а перше місце відомою громадськості та шкільній дітям і молоді, які так чисельно відвідали виставку картин нашої мисткині.

Виставка, яку відвідало 750 осіб, закінчилася в неділю 20 листопада м.р. з великим успіхом моральним і матеріальним, що треба завдячувати невсипущій праці п. М. Гарасовської-Дачишин, а також товариства, а перше місце відомою громадськості та шкільній дітям і молоді, які так чисельно відвідали виставку картин нашої мисткині.

НОВІ КНИЖКИ

ПОЕЗИЯ

Володимир Державин. АФОРИЗМИ. Літературна Библиотека УТТ. Ч. 2. Мюнхен, 1966. Форм. 190 x 125 мм. Стр. 70 + 2 кп.

Олег Коверко. ЕСКІЗИ НАД ВІДДАЛЮ. В-во Нью-Йоркської Групи. Нью-Йорк-Шинга, 1966. Форм.: 205 x 143 мм. Стр. 48. (Обкладинка Лідія Петруняк).

Іван Маніло. УКРАЇНА САМА... Поезії, гуморески, байки, балади, дружині літературної жартів. Об'єднання Українських Письменників «Волосся». Нью-Йорк — Вайн-ланд, 1966. Форм. 203 x 142 мм. Стр. 48.

MAZEPPA. Polish and American. A Translation of Slowly's Mazeppa, together with a Brief Survey of Mazeppa in the United States by Marion Moore Coleman. Cherry Hill Books. Cheshire, Conn. 1966. Size: 228 x 150 mm. Pp. XXIV + 73 + 1 p.

Zaur-Hora Svitlana-Therese. BOUQUET DE ROSES. Editions "Etoile". Bruxelles, 1966. Size: 277 x 212 mm. Pp. 32 p. (Збірка поезій французькою мовою молоді белгійської поетеси українки. Видано заходом і з передмовою В. Куріласа. Шинга-Порт).

Nosimo Dmitrii. HANTISE D'UN ZAPOROGUE. Poemes. Editions de la Revue Moderne. Paris. (1960). Size: 193 x 140 mm. Pp. 52.

Анатоль Гак (Мартин Задан). НА ДВОХ ТРИЗНАХ. Оповідання та фейлетони. Видавництво «Україна». Новий Ульм — Філадельфія, 1966. Опр. Форм.: 212 x 150 мм. Стр. 318 + 2 кп. (Технічний редактор А. Глінін, Обкладинка роботи мисткині В. Дорошенка).

Василь Винак. МЕРТВІ НЕ ВОЛІТЬ. Переклад з білоруської Івана Ковалів. Видавництво «Пролетар». Нью-Йорк, 1966. Формат: 225 x 125 мм. Стр. 196. (Перекладав І. Ковалів, Обкладинка Якова Гніздюковського).

Bohdan Kurylas. OEKRAINSCHES VERHALEN. Editions Etoile. Paris-New York (1966). Size: 270 x 210 mm. 52 leafs.

Виставка, яку відвідало 750 осіб, закінчилася в неділю 20 листопада м.р. з великим успіхом моральним і матеріальним, що треба завдячувати невсипущій праці п. М. Гарасовської-Дачишин, а також товариства, а перше місце відомою громадськості та шкільній дітям і молоді, які так чисельно відвідали виставку картин нашої мисткині.

Виставка

С. Мартоко СЛАВНОЇ ПАМ'ЯТІ Д-РА М. РОСЛЯКА (Посмертна згадка)

Відишов від нас 26-го листопада 1966 року в Едмонтоні, Канада, сл. п. д-р Михайло Росляк. Перед смертю написав він власний життєпис (17 сторінок машинопису), цікавий своїм змістом і легким формою написання.

Син небажаноного селянина з села Залісся, Чортківського повіту, народився 6 травня 1897 року. Як відомий закінчив він ІУ класу гімназії в Тернополі перед вибухом першої світової війни, а влітку чотири класи здавав вже як екстерніст в університетському стрільці в державній гімназії у Львові, а в жовтні 1918 року зложив іспит зрілості в державній гімназії в Станіславові. Потім як старшина УГ-Арії перейшов усі бої за незалежність України, перебував польський полон у Чехословаччині, де скінчив студії права та Торговельні курси, повернувшись до Чорткова, відбув адвокатуру і судову практику, знострівлювався своїми заграницькими студіями, вкінці здав адвокатський іспит і відкрив адвокатську канцелярію в Чорткові в жовтні 1930 року і провадив її аж до березня 1944 року з перервою, під час першої окупації наших земель більшовицькими 1939 року. Одружений був з п. Галею Пігунівною, дочкою гімназійного професора.

По його смерті написав мені чортківчанин п. Антін Слободянін, тепер в Торонто, такі слова: „А Росляка дуже шкода, бо він нещадно ходив по Вожному світі. Він був добрим воюком, добрим адвокатом, добрим подругом своєї жінки і батьком родини, а найголовніше — добрим членом українського народу. Всюди, де була потреба, там він був. Добре, що в останні роки свого життя написав спогади, що будуть достовірним матеріалом для істориків про ті часи, в яких він жив і діяв”.

Якщо Чортків і його околиці мають свою історію між двома війнами, то її творцем був сл. п. д-р Михайло Росляк. Я хотів би згадати про ті часи, бо то були часи великої, інтенсивної праці людей, які вийшли з народу і для народу працювали. Сл. п. М. Росляк не був самотнім. Була тоді гурт інтелігентів, між ними сенатор д-р Антін Горбачевський, адвокат д-р Іван Хичій, адвокат д-р Володимир Електорович, дир. Василь Шмата, дир. Олександр Кос, учительський збір народної школи і гімназії РПШ та інші. Назвали їх померлими, але наслідки їх роботи, а передусім їхній дух, живе серед народу там на рідній землі і напевно там діє.

Сенатор А. Горбачевський вже був тоді старшим, хоч тримався ще ціпко, він очолював УНДО, і в його заступстві всією роботою УНДО, д-р Іван Хичій, людина великого характеру і непересічного розуму. Василь Шмата очолював кооперативну організацію, а О. Кос був директором Українбанку і мав ту потягівку, що дуже рідко приймав, що як він перетворив грошову калькуляцію якогось підприємства, що вимагало вкладу гроша, то можна було сімліно приймати її як невинність в її успіху. Д-р В. Електорович був незаступним у таких випадках, де треба було „задіяти двері” — успішно перевести інтервенцію в польській адміністрації.

Хто з них був тоді у Чорткові, історія справді першим, а в його родині, найвищій, німця? Коли йде мова про це в останні роки свого життя написав спогади, що будуть достовірним матеріалом для істориків про ті часи, в яких він жив і діяв”.

УКРАЇНСЬКЕ КАТОЛИЦЬКЕ АКАДЕМІЧНЕ ОБ'ЄДНАННЯ „ОБНОВА” ім. МИТРОПОЛИТА АНДРЕЯ ШЕПТИЦЬКОГО — Відділ у Нью-Йорку повідомляє членів і тих, що бажають стати членами, що звичайні

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ВІДПІЛУ — відбудуться в НЕДІЛЮ, 29 СІЧНЯ 1967 р. в 1-й год. по пол. в приміщенні

УКРАЇНСЬКИХ КАТОЛИЦЬКИХ ВЕТЕРАНІВ 33 Схід 7-ма вулиця в Нью-Йорку, Н. Й. На порядку денного: поживлення діяльності Відділу та вибір нових органів Відділу. До чисельної участі запрошує Управа Відділу

УКРАЇНСЬКЕ АКАДЕМІЧНЕ ТОВАРИСТВО „ЗАРЕВО” в НЬЮ-Йорку влаштує черговий АКАДЕМІЧНИЙ ВЕЧІР на якому ДОПОВІДЬ виголосить ВОЛОДИМИР ОДАНІК на тему

ВІДЧУЖЕННЯ — ТРАГЕДІЯ МОДЕРНОГО ЧОЛОВІКА Академічний Вечір відбудеться в НЕДІЛЮ, 29 СІЧНЯ 1967 р. о 6-й год. веч. в УКРАЇНСЬКОМУ ІНСТИТУТІ АМЕРИКИ 2 Іст 79 вул. в Нью-Йорку

ДІТРОЙТ, ВІНДСОР і ОКОЛИЦІ! Окружний Комітет Відділів УНСоюзу в Дітройті повідомляє, що

в НЕДІЛЮ, 29-го січня 1967 року в годині 2:30 по полудні в залі Українського Народного Дому при вулиці Мартін 4, 4655 — відбудуться

ЗАГАЛЬНІ РІЧНІ ЗБОРИ в яких обов'язані взяти участь усі члени Окружної Ради, Конвенційні Делегати і Відділові Урядовці та Делегати слідуєщих Відділів:

20, 75, 94, 146, 174, 175, 183 і 292 — Дітройт; 235 — Россфорд, Огайо; 165 та 167 — Толідо, Огайо; 302 — Джексон, Міч.; 303 — Флінт, Міч.; 309 — Сегін, Міч.; 341 і 463 — Віндзор, Онтаріо; 504 — Ліндінгтон, Онт.; 506 — Амгерстбург, Онтаріо.

ПРОГРАМА ЗБОРІВ: Звіти Урядників Окружного Комітету. Питання й дискусія. Удільня виступ доповіді. Вибір Окружної Ради та Контрольного Комітету. План організації праці Окружних і Відділів на 1967 р. Дискусія й ухвали.

На Зборах будуть привітати: Іван ВАЩУК, гол. контролер УНСоюзу Володимир ГІРНАК, обл. організатор УНС Після Зборів буде СПІЛЬНА ВЕЧЕРЯ та РОЗДАЧА ГОДИННИКІВ ЗАСЛУЖЕНИМ ЧЛЕНАМ-ПІОНЕРАМ ЗІ СПІЛЬНОЮ ЗНІМКОЮ.

За Окружний Комітет: А. ТРИЦІ, голова Н. КОПЧАК, секретар

там був першуним сл. п. В. Шмата, але в цілому громадському масштабі першество припадало сл. п. М. Рослякові. Член управ усіх установ і товариств, що діяли в Чорткові і окрузі, постійно головував у РПШ і лише завдяки цьому народна школа й гімназія РПШ були поставлені на висоті, якою не відзначалися польські державні школи, що працювали за державні фонди, а РПШ утримувалась виключно з добродійних датків громадянства.

Реальним пам'ятником, що лишився по сл. п. Рослякові, то рідношкільний будинок. Історія цієї величавої будівлі, найкращою на свій час (і напевно й досі!) у Чорткові, не така проста. Дуже трудно було побороти з одного боку ворожу настанову польської адміністрації, а з другого — збирати понад 300 тисяч золотих у ті часи економічної кризи. Цій справі сл. п. М. Росляк віддав себе цілого. Його нестримна і вперта ініціатива, продумана організація праці з'єднала доволі нього всіх активістів і сіл Чортківської округи, що в результаті дало нашому прихвальному шкільництву таке матеріальне вивільнення в формі будинку — приміщення, шкільних навчальних кабінетів, бібліотеки та інших навчальних допомог, що були гідні підпису... заздрости, що востантій польська адміністрація, правда, по інтервенції сл. п. Росляка в міністра внутрішніх справ, мусіла скапітулювати. Тут чортків'ян відіграв свою роль. Сл. п. Росляк — загальний провід, зрештою він був на кожному відтинку, сл. п. Шмата — організація поїздок по гроші в терен, сл. п. Кос — грошова калькуляція будови і те, що було дуже важким у тім підприємстві: — організатори зі своїх поїздок привозили-малю-готівки, які збирали підписи на векселях білянких декларантів пожертв. Ті вексли приймав сл. п. Кос до Українбанку і то вже його була заслуга, що всі декларовані суми на векселях були сплачені без найменших перепон.

У 1937-38 шк. році величавий будинок примітив у своїх комфортабельних приміщеннях сотні української дітвори. Життя під час німецької окупації було особливо трудне, а в окремих випадках трагічне. У ті часи очолював сл. п. Росляк Окружний Допомоговий Комітет. Годі тут описувати всі ті трудні проблеми, які доводилося розв'язувати щоденно, але й тут показав себе сл. п. Росляк, що він був у громадському житті незаступним.

У посмертній згадці про нього написала „Народна Воля”, що він був радикалом. А не міг би підтвердити цього на повних сто відсотків. Він передплачував і читав „Громадський Голос”, може й платив партійні внески, я про те відомостей не маю, але окремого гурта радикалів він не організував, хоч міг і те зробити. Він був передусім демократом і у своїх численних виступах, а був він блискучим промовцем, який не лише переконував, але й зворушував своїх слухачів до сліз, — постійно твердив, що ми повинні боротись не лише за демократію між собою і за майбутній демократичний лад в Україні, але також підтримати все демократичне, що є в наших займанців, бо, мовляв, лише в демократичних умовах ми можемо успішно боротись за свої права.

Не можна промовчати й того, що він мав проти себе об'яву опозиції. Наша мова, особливо студентство, було проунієське. Хто з них дійсно належав до ОУН, хто доводився до політичних процесів, що відбувались у безкомуністичній черзі при Окружному Суді в Чорткові, як і при всіх Окружних Судах Західно-українських земель. Що в кожному з них процесав сл. п. Росляк виступав як прекрасний обидовець, про це вже й не згадувати. У ті часи був у нас просвіщенський організатор молодий студент п. Олександр Наклович. Він то з монахом Улашківським доводив до того, що одні Загальні Збори РПШ (не пам'ятаю точно, чи 1935 чи 1936 року), з участю великої кількості молоді були дуже бурхливі. Ішло про те, щоб не вибирати на голову РПШ сл. п. Росляка, бо він, мовляв, радикал. Не обійшлося тут без інтервенції з Гол. Управи РПШ з Львова, а навіть і одного судового процесу за промову. І тут сл. п. Росляк і ті, що з ним тісно співпрацювали, в ідеї сили перемогли.

Хто цікавий про докладніші інформації з життя і праці сл. п. Росляка, то нехай собі прочитає його спогади, що друкувались серією статей в Едмонтонських „Українських Вістях”, де Небичик працював як редактор.

Хай чужа Альбертська земля буде йому легкою, бо його життя було дуже плідне і трудлюбне. Вічна йому пам'ять!

Етіопія пропонує нейтральну групу держав, як посередників у В'єтнамі

Об'єднані Нації. — Амбасадор Етіопії в Об'єднаних Націях, Ендалькачев Маконен, запропонував, щоб створити з нейтральних членських держав Об'єднані Нації нейтральну групу, яка становила б комісію

ОН, як посередницю задля замирення у В'єтнамі. Етіопський дипломат звернувся до цього часу контакти з Північним В'єтнамом ведено або за посередництвом т. зв. подорожніх амбасадорів або журналістів із великих часописів. Однак він думає, що група поважних нейтральних державних мужів мала б більший авторитет і країні можливості переконати комуністів, щоб вони засіли за конференційний стіл. Названий етіопський дипломат підкреслює, що з хвилювання, коли б та „мирова В'єтнамська Комісія” розпочала свої заходи, Америка повинна припинити бомбардування Північного В'єтнаму, яке дає в руки Північного В'єтнаму добрий аргумент, що ЗДА є „агресором”.

Постійна праця, життєве, акцидентове і соціальне забезпечення, пенсійний фонд і інші урядові управління. Іллія по умові. Зголошення з коротким життєписом слід послати на адресу:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION 81-83-Grand Street, Jersey City, N.J. ПРИЙМЕ НЕГАННО

Постійна праця, життєве, акцидентове і соціальне забезпечення, пенсійний фонд і інші урядові управління. Іллія по умові. Зголошення з коротким життєписом слід послати на адресу:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION 81-83-Grand Street, Jersey City, N.J. ПРИЙМЕ НЕГАННО

3 пожовкліх листків Що писала „Свобода” 50 років тому

„Діяльність У.Н.Союзу за 1916 рік” („Свобода” з 16-го січня 1917)

... 3 початком 1916 року наша організація числила 6.750 членів. З початком 1917 року число членів зросло на 9.184. В 1916 році число членів збільшилося отже о 2.434. В 1916 р. основано 39 нових Відділів У.Н.Союзу. Число всіх Відділів У.Н.Союзу з кінцем 1916 р. зросло на 258... З початком 1916 р. фонди У.Н.Союзу чисили 283.509.83 доларів. З початком 1917 р. вносили вони 345.913.55 доларів. В 1916 р. позичилися отже фонди У.Н.Союзу о 62.403.72 доларів... Ширша праця членів, урядників Відділів і головних урядовців У.Н.Союзу зробила те, що цілорічна діяльність нашої організації дала так світлий вислід...

„Справа автономії Галичини відложена” („Свобода” з 18-го січня 1917)

„Лондон, 16-го січня. — Телеграма з Відня доносить, що президент австрійського кабінету гр. Кляймартініц, зложив заяву, що з причини труднощів, поданих з питанням про Галичину, пологодження цієї справи буде відложено на пізніше. Президент сказав, що його старанням буде найкраще пологодити справу Польського Королівства. У відносинах політичних кружках панує гада, як доносить далі телеграма, — що того рода рішення президента було спричинене обавою, що він був би приволонений податися до димісії, коли би був робив дальші старання в цілі насильного переведення сего нового режиму”...

„Москалі вивозять зі Східної Галичини всіх мужчин до Польщі” („Свобода” з 20-го січня 1917)

„Берлін, 17-го січня. — Німецька часопись „Кельнський Цайтунг” доносить, що зніання останніх російських полонених подтвердили вістку про вивозення москалів мужчин зі Східної Галичини. З повітів Коломиї, Станіславів, Заліщики і Бучач вивезли москалів всіх мужчин, які були у віці від 15 до 40 літ. В тих околицях російські військові власті забрали мешканців всю худобу. З публичних будинків москалі покрали і побирили до Росії всі предмети, які представляли якунебудь вартість”...

В АМЕРИЦІ І В СВІТІ

УРЯД ДОМАГАЄТЬСЯ, ЩОБ ПРОДУЦЕНТИ АВТ продукували в нових автах такі прилади, які утруднювали б злодіям красти автомобілі. Асистент головного прокуратора Фред М. Вінсон заявив, що Уряд домагатиметься окремого закону в цій справі від Конгресу, коли автомобільні корпорації відмовляться добровільно це зробити. Вінсон зізнався в Сенатській підкомісії в справах злочинності-малолітніх і сказав, що представник Департаменту Справ безпечності вже конферував в цій справі з представниками більших автомобільних корпорацій, які вже працюють в цьому напрямку, щоб випродувати потрібні прилади, які перешкоджали б красти авта.

БУДИНОК СТАРОЇ МЕТРОПОЛІТЕНСЬКОЇ ОПЕРИ в Нью-Йорку не вдається врятувати, і його розберуть правата-фірма на те, щоб збудувати на цій площі 40-поверховий будинок на приватній бюра. Губернатор Рокфеллер і йосадик Ліндсей заявили, що і сейт і місто не можуть знайти стільки фондів, щоб врятувати цей будинок, в якому десятки років грала опера, яка минулого року перейшла до нового приміщення в Лінкольн Центрі. Рокфеллер сказав, що треба б \$ 25 мільйонів на врятування старого будинку, а інші твердять, що вистачило б \$ 9 мільйонів, але і цих немає кому дати на те, щоб Нью-Йорк міг мати два оперні дома.

ПІД ЧАС БОЮ, ЩО РОЗПОЧАВСЯ 20 СІЧНЯ ПО ПОЛУДНІ всього лише на віддалі в 12 миль від Сайгону — урядові парашутисти здобули вдалу перемогу, знищивши 114 ворожих воїнів. Ця операція є частиною спільного зусилля американських і південно-в'єтнамських сил для очищення районів поблизу Сайгону від ворожих частин. На північ від Сайгону було захоплено підземні бази В'єтконгу. Тим часом, прем'єр Південного В'єтнаму Нгуєн Као Кі продовжує своє перебування в Австралії.

РЕЗОЛЮЦІЇ

(Продовження зі стор. 2-ої)

вільного розвитку творчості сучасних українських письменників, поетів і мистців;

5) плянові й послідовно нпшити навіть режимом контролювану пресу в українській мові й видає все більше публікації в російській мові в Україні;

6) плянові й систематично не допускат до видавання наукових публікацій в українській мові, змушуючи українських учених писати й видавати свої праці в російській мові, а тим самим і присвоювати для російського народу плоди праці українських дослідників, винахідників і науковців;

7) плянові знищити Українську Автокефальну Православну та Українську Католицьку Церкви, а натовість в деякій мірі толерувати діяльність Московської Патріархії з метою обмосковлення України;

8) плянові й послідовно переслідувати українських діячів культури, унеможливаючи їхню національно-культурну творчість шляхом арештів, засудів і заслання, а водночас підтримувати русифікаційну діяльність в цій царині життя;

9) плянові й послідовно не допускат української школи, преси ані книжки для українських виселенців поза межі України й у той спосіб прискорює процес русифікації українських вигнанців.

Тому-то ІХ-ий Конгрес Американських Українців оцим рішучо протестує проти всіх проявів і методів русифікації і національно-культурного знищення українського народу й зобов'язує керівні органи УККА стояти на сторожі прав українського народу на вільний духово-національний розвиток і зобов'язує керівні органи УККА всіма доступними засобами вести активну боротьбу проти цієї народобивчої політики.

КОНСОЛІДАЦІЯ ІХ Конгрес Американських Українців, стоячи на засаді повної консолідації всіх українських сил у боротьбі за національно-державне визволення українського народу, доручає керівним органам УККА заініціювати повне об'єднання всіх українських угруповань в діаспорі для одностайної й скоординованої боротьби за привернення суверенності українського народу.

(Києць)

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ”

На цьому місці друкуємо імена тих ВІШ. Громадян, які надіслали свою добровільну доплату до передплати та своєю жертвою на фонд „Свободи” та її видання: англійського „Українського Товариства” і дитячого журналу „Веселки” і потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

Список Ч. 1	
Н. Н. Міннеаполіс \$ 50.00	А. Феданко, Бінгемптон 2.00
Р. Данілов, Міннеаполіс 25.00	І. Пегель, Філадельфія 2.00
Вратство св. Юрія, Від. 2.00	Д-р Т. Чуй, Ракіт Галл 2.00
180 УНС, Липпрук 20.00	І. Янко, Джерал Сіті 2.00
Д-р В. Галас, Філад. 10.00	І. Базилко, Вріджпорт 1.00
Кимко Натас, Гері 6.00	А. Верніан, Джоліт 1.00
А. Кляшій, Сіті 4.00	І. Вишніан, Нью Йорк 1.00
Лонг Айланд Сіті 4.00	М. Волінієк, Нью Йорк 1.00
Д-р А. Педд, Даннемода 4.00	Н. Гуменюк, Мериланд 1.00
Е. Савко, Дурган 3.22	Г. Грод, Россфорд 1.00
П. Аврамюк, Нью Йорк 3.00	О. С. Дампо, Філадельфія 1.00
А. Андреев, Сіті 3.00	Д. Демченко, Маунт Вер. 1.00
Лонг Айланд Сіті 3.00	Н. Демченко, Маунт Вер. 1.00
В. Богославец, Джерал С. 3.00	М. Дера, Ірвінгтон 1.00
Н. Веріан, Ірвінгтон 3.00	М. Дуб, Пінка 1.00
М. Гуменюк, Джерал Сіті 3.00	В. Дуб, Бунтон 1.00
В. Гіш, Нью Гейвен 3.00	І. Дусаненко, Нью Йорк 1.00
В. Демченко, Бруклін 3.00	М. Гіш, Етмалей 1.00
П. Дитюк, Нью Гейвен 3.00	Т. Ільницький, Амбер 1.00
Т. Залучий, Філад. 3.00	Д. Покік, Саміт 1.00
П. Д. Коваль, Пінка 3.00	М. Залучий, Бруклін 1.90
М. Козак, Нью Йорк 3.00	О. Ковальський, Порт-Амбой 1.00
О. Крамарчук, Елмгуст 3.00	Г. Кук, Асторія 3.00
Г. Куш, Асторія 3.00	В. Коліш, Річмонд 1.00
С. Курпаш, Пінка 3.00	А. Копаль, Пінка 1.00
Т. Куппер, Джерал Сіті 3.00	М. Козак, Філадельфія 1.00
В. Метельський, Торонто 3.00	А. Митіньський, Лос Ан. 1.00
Т. Павлік, Джеймсбург 3.00	В. Меренко, Гартфорд 1.00
В. Пінк, Еллізабет 3.00	В. Мизак, Бруклін 1.00
О. Попик, Джерал Сіті 3.00	А. Нарогевич, Тейлор 1.00
С. Савка, Нью Йорк 3.00	С. Патріоні, Атланта 1.00
В. Сковорда, Детройт 3.00	С. Подольський, Асторія 1.00
В. Сломоспський, Озон Парк 3.00	М. Попик, Бруклін 1.00
Р. Філанович, Сент-Голленд 3.00	І. Пригода, Вунсакет 1.00
О. М. Харина, Філад. 3.00	Д-р І. Рішій, Нью Йорк 1.00
П. Шиякович, Нью Йорк 3.00	Д. Розентал, Ньюарк 1.00
О. Бухай, Філадельфія 2.00	С. Рояленко, Седель Брук 1.00
І. Васильєв, Ротей 2.00	Я. Романів, Гартфорд 1.00
Й. Вішневський, Елмгуст 2.00	С. Салетин, Пассейк 1.00
О. В. Горюхінський, Норвіч 2.00	М. Скорупський, Трейтон 1.00
А. Кирилук, Фейск 2.00	В. Славинський, Честер 1.00
В. Копак, Бруклін 2.00	І. Слук, Джерал Сіті 1.00
А. Королік, Говеллс Джанкшен 2.00	М. Савченко, Вріджпорт 1.00
А. Олішчак, Філадельфія 2.00	М. Тивіш, Філадельфія 1.00
В. Павленко, Мейс Лендінг 2.00	М. Ходак, Россфорд 1.00
Мейс Лендінг 2.00	А. Холєва, Белмон 1.00
П. Палішевський, Скен 2.00	І. Худоба, Нью Йорк 1.00
О. І. Покотилонко, Пінк. 2.00	І. Пубішевський, Сейр 1.00
М. Проїсєв, Торонто 2.00	Л. Гіштор, Порт-Амбой 1.00
А. Рєшніковський, Вест Орандж 2.00	С. Чопек, Мадісон 1.00
	Р. Чорнобаб, Россфорд 1.00
	В. Чучак, Астердам 1.00
	І. Шанько, Нью Кемптон 1.00
	І. Шандаченко, Астерд. 1.00
	В. Шпірка, Ірвінгтон 1.00

Замість квітів на могилу Дорогого нашого Приятеля бл. п. інж. РОМАНА ГОЛОДА складаємо суму 20.00 доларів на цілі Наукового Товариства ім. Шевченка в ЗДА. Михайло і Ольга КОВАЛЬЧУК Філадельфія, Па.

ПОДЯКА

З Волі Всевишнього відійшла від нас у Вічність 30-го грудня 1966 року в Каліфорнії, Огайо наша Найдорожча Мати, Теща і Бабуля

бл. п. Антоніна Задорецька на 80-му році життя.

Похорон відбудеться для 2-го січня 1967 року. Цією дорогою складаємо широким серцем подяку: Родній, Приятелю і Знайомим, які в часі такого горя виявили нам своє співчуття, поспішили нам з розрадою і старались облегшити наш смуток і біль.

Веч. б. Мопс. І Деканові Дмитрові Грескові за відправлення Парастасів і Памяхди в похоронному заведенні, Заупокойній Службі Божій, похоронного обряду на цвинтарі і за зворушливі прощальні слова.

Веч. о. Павлішиню за відвідини Покійної в шпиталі в часі недуги і у відвідини Найсвятіших Тайн. ВІІ. докторові М. Грушкевичеві за дбайливу лікарську опіку в дома і під час недуги в шпиталі.

Спасибі Українцям Америки — Відділ 33 ім. Леє Українців — за відвідини Покійної в часі недуги в шпиталі, за висловлювання співчуття, за молитви, за принастиження квітів, за покертя на Службі Божій за спокій душі Покійної і за так численну участь ВІІ. Пань — Членкинь у похоронних обрядах.

Родній, Приятелю і Знайомим за усім та ласовим висловлюванням і глибоким співчуттям, за квіти на домовину, за покертя на Службі Божій, за вшанування пам'яті Покійної своєю участю в Парастасях, Заупокойній Службі Божій та за відправлення Покійної на місце Вічного Спокою.

ВІІ. Панам: д-рові Кутиню, Михайлові Задорецькому і Михайлові Пучковому — які разом з синами і внуком Покійної несли домовину до церкви і на місце Вічного Спокою.

Директорів похоронного заведення панові Мих. Колодієві за невимушену дбайливу і достойне переведення самої покійної.

Нехай Всевишній винагородить Вам стократно. В глибокому смутку: син — ЯРОСЛАВ з дружиною і внуком син — Інк. БОГДАН з дружиною і внуками син — МИРОН

ПОДЯКА

З волі Всевишнього відійшла від нас у Вічність 26-го грудня 1966 р. нещадний наш Найдорожчий Муж, Батько, Дідуньо, Брат і Швагер

бл. п. д-р Володимир Лисий відомий адвокат м. Тернополя і Львова, учасник Визвольних Змагань та визначний громадський діяч в Краю і на еміграції.

Похорон відбудеться для 29-го грудня 1966 р. з похоронного заведення — Бугай — до церкви Непорочного Зачаття, а звідель на цвинтар Монт Олівет.

В смутку залишена родина дискує усім тим добрим людям, учасникам похорону, що віддали Покійникові останню християнську прислугу відправляючи його тільні останки на місце Вічного Спокою.

В останню чергу щиро дискуємо о. Василіанам за відправлення похоронних Богослужб у похоронному заведенні і в церкві Непор. Зачаття, а зокрема дуже щиро дискуємо Веч. о. Софійкові П. Часові, який не дивлячись на несприятливу погоду, далеку дорогу і свій поважний вік, добровільно явився, щоб відправити Парастася для 28-го грудня в передодні похорону. Дискуємо рідноку усім тим численним Приятелям, Знайомим і Кривним за їх молитви, покертя на Службі Божій і квіти, а зокрема за переведення грошової збірки на добродійні цілі. Дискуємо великим Пром

Праця
HELP WANTED MALE

TRANSFORMER WINDERS

EXPER. ON 1 TO 25 K.W. TRANSFORMERS. PERM. POSITION. WILL INTERVIEW AT YOUR CONVENIENCE. BMT AT DOOR.

GALBRAITH PILOT MARINE CO.
600 4th Ave. Brooklyn, N.Y.
768-8300
An equal opportunity employer

REPRESENTATIVE

To service the Ukrainian Community. Starting salary + incentive increase as earned.

Contact
Mr. Rose A. Mc Ivaine
LO 5-4922

1) ПОТРІБНО ПРАЦІВНИКА ДО М'ЯСАРСЬКОЇ РОБІТИ

2) ТАКОЖ ПРОДАВЦІ ДО СКІПІВ

зі знанням пг. мов. Охочих можемо навчити, стала праця. Голоситись:

KUROWYCKY & SON MEAT PRODUCT
128 1st Ave. New York City (між 7 і 8 вул.)

SALESMEN

Experience comm. stationary printing, office furniture or machines. Outside. Increase your earnings immediately. We offer to match your volume up to 25 percent by giving you established accounts. 24 to 48 hrs delivery. Draw against Commission. Call Mr. A. Rosen

JU 6-1885

MECHANIC WITH KNOWLEDGE OF WELDING EXPERIENCE ON TRUCK BODIES.

Call (914) HA 9-5321

ПОТРІБНІ МУЖЧИНИ

Загальна фабрична поміч. Повний час або на кілька годин. Постійна праця, добра платня, всі бонуси. Голоситись тільки особисто.

20 Chestnut Street
Garfield, N.J.

МОЛОДИЙ ЧОЛОВІК (1)

Легка праця. Зараз до зайняття. Присміли умовини праці. Бонуси. 40 год. тиждень + овертайми. Голоситись особисто до

WEST PAK

475 Alfred Avenue
Teaneck, N.J.

ІНСПЕКТОР

до зростаючої поступової фірми, потрібно людини з різноманітними, до машинної праці та самостійної роботи set up. Досконала нагода, висока платня + бонуси.

Голоситись до
B & H Instrument Co.
17 Brooklyn Avenue
Massapequa, L.I.
516 798-3358, Mond. thru Sat.

ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ
(ДРУГЕ ВИДАННЯ, ДОПОВНЕНЕ ДО 1964 Р.)

Ваша видалка в друку (перший том)
(Ціна: два долари)

Видання Л.У.К. любується, як найкращу книгу, її тверда обкладинка, опрацьована в найкращій манері, а золотий орнамент цілого обкладинки обертують, так, як належить українській книжці.

Перший том має розділи: Мітологія, Поетика, Писемність, Річний цикл, Народні звичаї, Народні танці, Народні ігри, Народні ремесла, Народні проповіді, Народні пісні, Народні легенди, Народні казки, Народні прислів'я, Народні приказки, Народні загадки, Народні прислів'я, Народні приказки, Народні загадки.

Так виглядає Л.У.К. в домашній бібліотеці. Дізнайтеся більше про цю книгу, написану в 10 х 7 1/2 х 1 1/2 цм. Замовлення прислати до

КЛЮВУ ПРИЯТЕЛІВ УКРАЇНСЬКОЇ КНИЖКИ: UKRAINIAN BOOK CLUB
L. TUKTOR, Publisher
P.O. Box 3897, B. Winnipeg 4, Man. Canada

(Віддати, виповнити і вислати)

ДО КЛЮВУ ПРИЯТЕЛІВ УКРАЇНСЬКОЇ КНИЖКИ: Замовляйте Історію Української Культури (перший том) в ціні \$12.00. Належність пересилаємо чеком, монітором, готівкою в листі. (Копії готівкою то в редисстрованих листі). Книгу прошу вислати на адресу:

Л.У.К. продають також усі українські книжки.

Праця
HELP WANTED MALE

ПОТРІБНО ДО ПАКУВАННЯ

Досвід неочисний. Платня свята й інші бонуси.

Голоситись:
Standard Chlorine Chemical
1015 Belleville Turnpike
Kearny, N.J.

MAINTENANCE MAN

with complete electrical background, with knowledge of mechanics, working on electronic equipment. Steady job. Good working conditions. Call all week.

1200 Grove Street
Irrington, N.J. 201 371-7902

AUTO BODY METAL MAN OR PAINTER

Добра платня, постійна праця, присміли умовини. Телефон: щільний тиждень.

Mobius Auto-Body Co.
645 River Dr., E. Paterson, N.J.
Tel. Mr. Bailey — 201 796-5306

МЕХАНІК

Нудю досвід, платня за згодою. Голоситись:

Rapid Distributing Co.
330 Manhattan Avenue
Jersey City, N.J.

МЕХАНІК

ВАНТАЖНИХ АВТ

Досвід — платня за згодою. Голоситись:

Rapid Distributing Co.
330 Manhattan Avenue
Jersey City, N.J.

MILLING MACHINE AND LATHE HAND

Full or part time. Days. — Excellent opportunity.

(201) 864-8032

PRESS BRAKE OPERATORS

Sheet metal & Compition. Apply in person.

Curtis Partition
590 Belleville Turnpike
Kearny, New Jersey

PRESS OPERATORS

до друкування коверт, досвід, почат. платня, добрі умовини праці, бонуси. 40 год. тиждень, околиця Ньюарку, також потрібно машини операторів. Тел.: (201) 484-5300

Mr. Gardner.

Machine Shop MACHINE OPERATORS

No experience necessary. Will train in varied machine shop and sheet metal operations.

LATHE OPERATOR

Day shift. Set-up and operate Hardinge Chucker type lathes on close tolerance parts. Liberal benefits.

RO 9-5000, Ext. 1310
PLEASANTVILLE
INSTRUMENT CORP.
270 Marble Avenue
Pleasantville, N.Y.
An equal opportunity employer

TOOL & DIE MAKERS

Машинист і помічник машинистів. Добра платня, присміли умовини праці, мусить говорити по-анг. тел. щільний тиждень.

Wythe Tool & Machine Co.
75 Wythe Ave. Brooklyn, N.Y. (North 11th St.) 383-6037

ПОМЕР НАВІСЬЛІВ ВІДМОВИ ДОЛБІСЬКИХ ФІЛЬМОВИХ АКТОР

Варшава. — 39-річний 36-річний Цибульський, найпопулярніший польський фільмовий артист, з фаховими студіями журналістики і драми, згинув минулої неділі, впавши під поїзд на станції Вроцлава, коли старався вискочити з нього, поки ще він цілком не зупинився. Цибульський славився своєю ролюю у фільмі "Попіл і діаманти", після чого виступав у чоловічих ролях впродовж 12-ти років в яких 40 фільмів. Він був улюбленим головною польської молоді, яка бачила в ньому символ поліської гегерії з усіма її хвилями й прикметами.

Праця
HELP WANTED FEMALE

Потрібно дослідити ОПЕРАТОРІВ до шиття на машинах Zig Zag і шиття корокор. Постійна праця, присміли умовини.

Pioneer Linen
57 State St. Paterson, N.J.
Тел.: 201 LA 5-4493

ОПЕРАТОРКИ

шиття сорочок. Досвід, добра платня, постійна праця, присміли умовини. Добра нагода для відомої роботи.

The Landress
554 Grand Avenue
Englewood, N.J. 201 568-4910

HOUSEKEEPER — COOK

Pleasant stable ref. Salary & fringe benefits + private 3 rooms apt. Finest neighborhood in Brooklyn, N.Y.

Call IN 9-0900 or BU 2-2030

ПОТРІБНІ ЖІНКИ

Варшавська фабрика поміч. Повний час або на кілька годин. Постійна праця, добра платня, всі бонуси. Голоситись тільки особисто.

20 Chestnut Street
Garfield, N.J.

НЮРОВІ РОБІТНИКИ

Праця в борті, повзуче складання (filing) і т.д. Добра платня, постійна праця, присміли умовини праці, в Ландер або околиці. Поблизу від 9-5 по пол. Discount Land

107 W. Edgar Rd.
Linden, N.J. 201 925-2677

HAIR STYLIST & MANIC

All around operator Friday & Sat's only Town & Country Stylist

Call Mr. Rick — 745-9184
Brooklyn, N.Y.

ОПЕРАТОРКИ

Досвідчені при дитячих плашках, секційна праця на час. Постійна праця, присміли умовини праці.

Jamie Day Inc.
1590 E. Elizabeth Avenue
Linden, N.J. (201) WA 5-2626

HOUSEKEEPER

Mature woman. Sleep in. Permanent. Pleasant atmosphere. Care for 1 school age boy. Working parents. Be a part of the family. Salary open. Call from 3 P.M.

762-0830, N.Y.

ЖІНКИ — МОЛОДІ

до монтування і пакування в ліній. Присміли умовини праці. Ясна, чиста і проста фабрика. Перед подумком і по пол. перерви праці. Бонуси. Життєвого забезпечення. 40 год. тиждень, праця, овертайми. Бажано об'являти працю. Голоситись особисто.

WESTPAK

475 Alfred Avenue
TEANECK, NEW JERSEY

Праця
MALE & FEMALE

X RAY TECHNICIAN

Licensed. Hours 8-4 P.M. 5 days. Starting \$90.00.

Mr. Watson — AU 1-4100

SEWING MACHINES

SINGER ZIG ZAG SEWING

Machines, cabinet model. Darns, monograms, sews on buttons, button holes. Guaranteed — \$43.75 or \$4.00 a month.

Call Credit Dept.
(201) 447-0387

УВАГА!

Цього року об'являємо подарунки українським книжками на Уродина, М'янина, Вигнання, Св. Миколая, Різдво, Новий Рік та інші нагоди.

Предбайте також для себе любуєтесь виданням **ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ**

або подаруйте таку цінну книгу своїм дітям, внукам, приятелям або Рідній Школі. Ідм слідами інших культурних народів, англіїців, німців, французів і ін. Хай здійсниться кліч: У кожного української катув варіанта книга: Історія Української Культури.

На бажання замовляємо доклетти до Л.У.К. карточки з золотого печаткою для Вашого напису для кого даруєте книгу.

Читайте оголошення про Історію Української Культури.

Демонстранти спричинили перерву в Службі Божій в катедрі св. Патрика в Нью Йорку

Нью Йорк. — 22-го січня 23 демонстранти проти Кардинала Френсиса Спелмана спричинили те, що священик мусів перервати Службу Божу, поки поліція вивела демонстрантів із Катедрі св. Патрика. Демонстрація була проти промови Кардинала Спелмана, яку він вголосив на В'єтнам під час відправи Служби Божої для американських збройних сил під час Різдва Св. 23 демонстранти, між якими було і 8 жінок, вийшли до Катедрі перед Службою Божою і в найважливішій її частині вийшли перед головний вівтар та розгорнули транспарент, на якому був образ пораненої в'єтнамської дитини, а під ним п'ята заповідь Божа "Не вбивай". Поліція була поінформована про цю демонстрацію і негайно оточила демонстрантів та змусила вийти з Катедрі. Перед Катедрою 30 демонстрантів стояли на вулиці та тримали транспаренти із написом: "Кардинал Спелман, як ка-

Індія обмежує торгівлю з комуністичними країнами, щоб діставати американську пшеницю

Нью Делі. — Прем'єр Індії Індіра Ганді заявила в неділю, що Індія погодилась прийняти обмеження відносно торгівлі з Північним В'єтнамом і Кубою для того, щоб одержувати необхідну американську пшеницю. Однак, — сказала Ганді, виступаючи в Нагпурі, — це ніяк не означає, що Індія трітєть свій національний престиж, йдучи на таку поступку, бо насправді Індія і так не торгувала з Північним В'єтнамом, а Кубі продає такі товари, проти яких не мають нічого Сполучені Штати. "Ми краще заглинемо в голод, аніж будемо торгувати нашою національною честю", — заявила Індіра Ганді, відповідаючи на запитання лівих провідників та прокомуністичної преси, мовляв, Індія погодилась на "самогубні умови" з боку Америки, аби

Московська міліція розігнала молодих демонстрантів

Москва. — Як повідомив кореспондент "Нью Йорк Таймс-у", на підставі свідчень очевидців, — у неділю увечері, 22-го січня ц.р., яких 50 юнаків і дівчат зібрався на площі під пам'ятником Пушкінові, протестуючи проти арешту їхніх чотирьох колег, що мав місце минуло-

НА НАШІЙ, НЕ СВОЇЙ ЗЕМЛІ
(Що пишуть комуністичні газети в Україні)

МЕРТВА РІЧКА

"Калуська контора розвідувального свердловини тресту "Львівнафтогазрозвідка" бурила свердловину ч. 3 "Російська" і скидала високомеріалізовану воду в річку Лукув. Все живе було в ній винищене на віддалі 68 кілометрів", — повідомляв київський журнал "Україна" ч. 51, дивуючись, що керівники - шкідники не судили. Хоча на нього населення подало до суду заяву ще в травні минулого року, у серпні одержало офіційне судові повідомлення, що справу припинено. Про подібні "умертвлювання" річок, озер і ставів в Україні є в пресі чимало вісток.

"А МОЖНА ПИСАТИ ГРАМОТНО!"

Так зветься в "Літературній Україні" з 10 січня рецензія на перекладену з російської на українську мову

Союзова громада Гемпстеду, Н. Й. вшанувала своїх діячів-піонерів

Гемпстед, Н. Й. — На річних зборах 327 Відділу УН Союзу, Товариства "Запорожська Січ", які відбулися минулої неділі, 22-го січня, у Гемпстеді, Н. Й., місцева союзова громада вшанувала своїх діячів і піонерів. Матвій Костишин, секретар 160 Відділу, який саме злучився із 327 Відділом, одержав з рук заступника гол. представника УН Союзу Володимира Сохана почесну грамоту за його віддану і повну посвяту 43-річну працю на пості секретаря Відділу, а довголітній член УН Союзу Іван Рощинський одержав в дарунок від УН Союзу золотий годинник, який вручили йому святково на цих зборах представник Відділу Василь Захарія та секретар Андрій Костишинський. Після вислухання звітів відділових урядовців: представника — Василь Захарія, секретаря — Андрій Костишинський, і касира — Івана Плетеницького, голова Контрольної Комісії Мирон Мицько дав звіт з контролю діяльності Відділу, висловлюючись з признанням праці відділових урядовців, в тому у першу чергу секретаря Відділу Андрій Костишинського, який відрізнявся своєю працею та присягою у 1966 році 42 нових членів. Запрошений на збори заст. гол. представника УН Союзу Володимира Сохана вголосив короткий реферат про працю УН Союзу та його плани і йому тричі було аплодувало членства, підкреслюючи при тому вагу УН Союзу в економічному і громадському секторі, як і його праця для української справи. Він теж висловив признання урядовцям Відділу, а головою сек-

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УН СОЮЗУ

СУБОТА, 28-го СІЧНЯ 1967 р.

НЬО ЙОРК, Н. Й. Річні збори Т-на Зоря — 69 Відд. о год. 7-й веч. в домі впр. 33 Е. 7th St. Присутні всіх членів колективно прибути. Є важні справи до погодження, а саме — злука з іншим Відділом. — Упрва.

МУЖЧИНИ — НЕ ПРОПУСТИТЕ СПЕЦІАЛЬНОГО ВИПРОСАЖУ ВІТАМІН

Ось цю справу спеціально для мужчин. Ми зарплатили Вас спеціальну збірку на 200 доларів, при чому Вашим закупів сніткової слави TYNOL VITAMINS. Якщо Ви викинете, що Ви в читач цієї газети, висловлюючи цей вірш з Вашим повним ім'ям і адресою — одержите відвратною поштою запис на 2 місяці цієї сніткової формули. Регулярна ціна \$8.00, але Ви платите поштарів тільки \$6.00 при доставі. Скористайтесь з нагоди, одержання грошей, доки важна ця оферта. Шліть віршок до: TYNOL CO., BOX 321 CROTON-ON-HUDSON, N.Y. 10520

Business Opportunity

RESTAURANT

A solid business assuring. An excellent income. Call for appointment only.

N.Y. (201) 525-9539

MOVERS SERVICES

ПЕРЕВОЗОВАННЯ І ПЕРЕВІЗОВАННЯ ВАНТАЖНИХ АВТАМИ.

Обслуга 24 год. Нема оплати від гаражу. \$6 чоловік і віз. \$10.00 2 робітників і віз. Вел родині переправджувати. Досвідчені перевізники.

Телеф. ОХ 1-5424, N.Y.C.

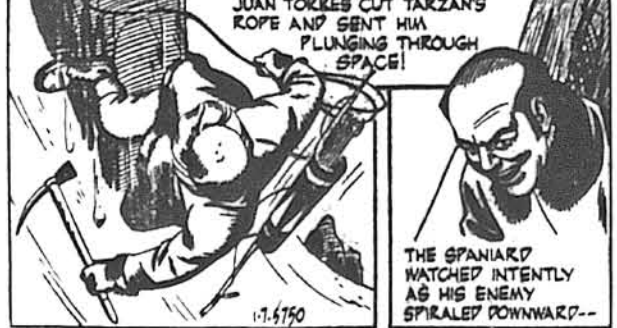
СТУДЕНТИ, ЖІНКИ, ПЕНСІОНЕРИ.

Вам належить потрібно грошей, щоб доповнити свій бюджет. Ви могли б заробити понад \$100.00 тиждень на цілоденній, або в частковій праці

ОРГАНІЗАТОРА ЧЛЕНІВ Українського Народного Союзу

Ми навчимо Вас цієї праці і допоможемо Вам у ній. Зголошуйтеся листово на адресу: **УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ** Ukrainian National Association 81-83 Grand Street Jersey City, N.J. 07303 або телефоном на числа 435-8740 з Нью Джерсі — 227-5337 з Нью Йорку

ТАРЗАН, Ч. 5750. Тарзан щасливо впав у сніг!

Хуан Торрес розтяв Тарзана шнур і післяв на-те, що ринув в повітрі!

Але замість того, щоб мав-полуд розбісся на зазубле-них скелях, він щасливо впав в глибокий сніговий насип!

ARKA Company
DEPARTMENT STORE
49 E. 7th St.
Tel.: GR 2-3550, New York City

Українські машини до писан-ня хрест. виробу. — в цінах від дол. 60.00.

Розшування

Українське Видавництво **ROMAN PARCEL SERVICE**
141 2nd Ave., New York City
Tel.: GR 5-7430. — Крім ПАЧОК, виславимо ГРОШІ без оплати. Нові ціни на авт.: ВОЛГА ГАЗ 21 R \$2,395.10, ВОЛГА ГАЗ 21 U \$2,555.10, МОСКВІНЧ 408 E \$1,955.85, МОСКВІНЧ 408 \$1,759.85, ЗАПОРІЖЕЦЬ ZAZ 965 A \$957.60. Год. урядові: понеділок — п'ятниця — 8:30-7:00 веч., суботи — 8:30 — 6:00 веч., неділя — 10:00-3:00 по пошуді.

Розшування

Розшування **МИРОСЛАВА КОШАЛИНСЬКОГО**
сина Атанія і Родани, нар. 27. січня 1927 р. у Львові, вул. Полтвська 4. Відомості про нього прошу подати: Mrs. Larysa Iwanivna 2554 Riverside Dr. Beloit, Wisc. 53511

Пошукує за мовою музиканта **ВІЛЬГЕЛЬМА ЛАСТІВКА (BIS)** з дому ФОНТЕН. Походив з Чернівців, Буковина, жінка Ніколай Ластівка, донька Гільда Ластівка і мама її Марія Войтлер — сестри їх адреса була 63 E. 7th St., New York, N.Y. Хто знав б про них або вони самі, прошу писати до: Helene Porochnaewo 270 Queensdale Avenue Toronto 13, Ont., Canada

Сестри Маринка і Анна, брат Гриць з с. Крушина, Руда Руска, Зах. Україна, пошукує брата **ІВАНА ФЕДОРА**. Хто знав б про нього, або він сам, прошу писати на адресу: Iwan Synyca 2029 W. Iowa Street Chicago, Ill. 60626 USA

ІВАНІВ ІВАН, з села Дидько-ва, пов. Турка, пошукує односторонню сестричанку **МІХАЙЛІ КАТЕРИНУ** (дівоче ім'я). Нар. 1927 р., яка забрала німця на роботу в 1942 р. Маю від її брата листа, Мов адреса: John Iwaniv 18350 Sawyer Street Detroit, Mich. 48228

FUNERAL DIRECTORS

Theodore WOLININ, Inc.
Директор Похоронного Завдання 123 East 7th Street NEW YORK, N.Y. (6) Tel.: GR 5-1457 СОЛІДНА ОБСЛУГА

ІВАН КОВАЛЬЧУК FUNERAL HOME

Completely AIR CONDITIONED

Займається Похоронами в стилі NEW JERSEY

Ціни приступні для всіх Обслуга чесна й найкраща. У випадку смутку в родині, клієнту, як в день, так і вночі:

JOHN KOWALCHUK
129 Grand Street (cor. Warren Street) JERSEY CITY 2, N.J. Tel.: HEnderson 4-5181

ПЕТРО ЯРЕМА

УКР. ПОГРЕБНИК

Займається Похоронами в БРОНКС, БРОУКЛІН, NEW YORK і ОХОЛІЦІХ

Контролює температуру. Модерна клімат до ужитку DAFOM.

PETER JAREMA
129 EAST 7th STREET NEW YORK, N.Y. ORegon 4-2558